

THE CO-OPERATOR

PUBLISHED ON THE 1ST AND 15TH OF EACH MONTH

Vol V, No. 24

JAFFNA, APRIL 1, 1967

Rs. 6/- p.a. (including postage) — 20 c per copy

IN THIS ISSUE

	PAGE
A Browser's Diary	2
S. H. P.	
Agricultural Plan	4
J. M. Sabaratnam	
Why a separate Ministry for Co-ops?	5
A. P. Jayasekara	
Colombo Newsletter	8

COMMENTARY

RATIONALISING THE CITY'S CO-OPS.

Another column in this issue carries an account of a pilot survey of the consumer movement in the 'Greater Jaffna' area conducted by a team from the Editorial Board, assisted by an officer of the Co-operative Department. The survey was confined to five consumer shops and limited in its objectives. The case for a full-dress study of the Co-operative Movement in the area impressed itself on the team. The healthy development of the movement calls for constant self-evaluation and self-criticism. In fact, we think that part of the function of the officers of the Department should be to help to bring about this kind of appraisal of the movement from within.

The five shops visited belonged to almost five different worlds. They were unequal in their physical size, in membership and turnover, in range of service and efficiency of management. The indications are that there are many weak links in the co-operative chain in the Northern Capital. Far be it from us to suggest that all co-ops should be stamped with the same pattern, or that every single institution should not reflect the genius of its surroundings. What we ask for is that all co-operative societies should be economically viable units and large enough to afford a satisfying service to its membership. Certainly there should be enough selling points in the City, but not necessarily as many societies. In passing, what is the need in the most 'Co-operative City' in the Island for the landscape to be blurred by so many A D's shops? Alas! Unknown are the joys of the twilight hours of the late even or early morn to them that labour despite the Shop Law behind their half-closed doors: Shame! Their thoughtless patrons include the custodians of the law.

We are sure that the fuller survey would point to the need for re-organizing the consumer set up and the re-drawing of the co-operative map of the City. If the country needs in the co-operative sphere, rationalisation, regionalisation and concentration; in the City of Jaffna too the need is for rationalisation and modernisation, including a system of Co-operative Super-markets. It should not be beyond the strategy of Co-operation to find means of reconciling large stores with membership control.

'Each for all, all for each' is a maxim that applies to societies as well as to individual members. It is in this respect that the Jaffna MPCs Union has a role more vital than that of being wholesale distributor for the Revenue Division. It should be multi-purpose in fact as in name. Its own wide range of goods and industrial products should suggest new lines of activity to the retail societies. Modern warehousing and an adequate fleet of lorries should help in quick and economical despatch of supplies to the retail stores. The Union can help to bring about some kind of a unified service in the area. A large pool of workers will enable appropriate choices to be made for each vacant post; there is no better incentive to maximum output on the part of an employee than the prospect of promotion in a unified and transferable service to higher grades, including the bigger posts in the Union.

By and large the co-operatives in the City have done a good job in the matter of distributing rationed articles. But Consumer Co-operation should not hope to survive in the long run on the rationing system, subsidies and subterfuges. We would do well in time to put our house in order and stand on our own strength. With imaginative planning and dedicated leadership we may yet make a significant contribution, beyond mere survival.

Distribution Scheme Working Satisfactorily in the Greater Jaffna Area

(BY A STAFF WRITER)

After experimenting with several trial-and-error methods, the Government at last hit upon the idea of distributing commodities like chillies and coriander on the ration. Was this distribution scheme working satisfactorily? Were the consumers getting their quota? To find the answers to these questions, the *Co-operator* decided to carry out a survey of some societies in the Jaffna DRO's area. Our reconnaissance revealed that the distribution scheme is, generally speaking, working satisfactorily.

We visited four societies—the Ariyalai MPCs, the Small Bazaar Co-operative Stores, the Chundikul Co-operative Stores and the Thinnevelly MPCs—besides the Jaffna MPCs Union (which supplies the commodities to these societies) and one of its depots—the Nallur Town Depot (the Union runs altogether 14 depots). Unfortunately, we could not, for obvious reasons, check on the authorised dealers so we're unable to say how they're operating the scheme.

None of the societies we visited are following the roster system. They say there's no need to, as they are able to cope with the rush either by working till late or by employing additional staff on the rush days. The Ariyalai MPCs, for instance, follows the latter method. Tuesdays and Wednesdays are, usually, the rush days.

We were told that chillies and coriander are the items most in demand. Only a proportion of the consumers seem to care for Mashoor Dhal and Maldiv Fish. Incidentally, though the Co-operative Department requires that rationed commodities be billed separately for purposes of analysis, only two of the societies we visited conformed to this requirement.

Japanese suitings were proving to be a bit of a headache to the societies. Even a saboteur could not have thought up a better way of disrupting the smooth working of societies. One society—the Thinnevelly MPCs—has got round the problem (or at least temporarily postponed it) by not drawing its quota of Japanese suitings from the Union! The other societies distributed their quota of Japanese suitings on the recommendations of the committee. One society hadn't yet begun the distribution of Japanese suitings as the committee hadn't finished scrutinising the applications.

Since the societies have to depend on private lorries to transport their goods from the Union, they are to some ex-

tent being exploited by lorry-owners. Unfortunately one of the three lorries owned by the Jaffna MPCs Union is under repairs. Once it is repaired, the situation could be considerably eased. All societies call at the Union on Mondays to draw their quotas (sometimes it looks as if the distribution overflows into the next day). The Union cannot draw up a roster for the societies, as it has been instructed by the DFC to finish the distribution in one day. Since the Union hasn't yet a building of its own, the problem is further complicated, as the societies have to collect the goods from various points.

Now I shall proceed to give a break down of the societies we visited.

The first society we visited was the Ariyalai MPCs which has 266 members and 1,667 rice ration books. Apart from the Thinnevelly MPCs, this was the only other society we visited which had its own building. Unlike some other MPCSS we know of, this one was truly multi-purpose. Apart from selling groceries, textiles shop goods etc., it was also running a weaving section which employed 24 girls, each one earning on an average Rs. 60/- per month. There were 7 looms turning out sarees, varieties towels and shawls every month worth about Rs. 3,000/-. The society has just begun a savings scheme and has also given credit to farmer-members to the tune of Rs. 27,000/-, out of which it has already recovered Rs. 11,000/-. There are 4 employees and the monthly salaries bill is Rs. 4,750. The turnover for January was Rs. 7,550/-.

Out of a total of 324 ration cards, 279 had been issued (83%) when we visited the society. Its half-yearly profit was Rs. 837/-.

Our next stop was the Nallur Town Depot dealing only in provisions. This is a one-roomed shop paying a monthly rental of Rs. 20/-. There are two employees (a manager and a salesman) and the salaries bill totals up to Rs. 254/- a month. The January turnover was Rs. 3,155/4 cts. It has 1,092 coupons attached to it, and out of 209 ration cards, had issued 173 (82%).

The Small Bazaar Co-operative Stores is another one-roomed shop dealing in provisions and textiles. It has a coupon strength of 1,666 and had issued 267 ration cards out of 71 (98%). There are two employees and the monthly salaries bill amounts to Rs. 175/-. The manager was unable to tell us the number of members or the turnover for January.

The Chundikul Co-operative Store has a coupon strength of 2,059 and had issued 259 ration cards out of 378 (68%). It deals in textiles, groceries and shop goods. The turnover for January was Rs. 9,000/-. There are 4 employees and the monthly salaries bill is Rs. 36/-. The manager was unable to give us the number of members.

The Thinnevelly MPCs has 597 members out of which 75 are fully paid-up members. Its ration strength is 3,775, and out of 678 ration cards it had issued 615 (90%). It has 11 employees and the monthly salaries bill comes to Rs. 1,114/-.

There is a Provident Fund for the employees.

A noteworthy feature of the society is its decentralisation of responsibility: there's an employee in charge of every section, and he is held responsible for the section in his charge.

Of the societies we visited, the Thinnevelly MPCs had the

(Continued on page 8)

TO OUR READERS

This number of *The Co-operator* concludes Volume V. The new volume commences with the mid-April issue.

We should be grateful if our readers would write to us their opinions about the Journal and their suggestions for increasing its appeal to them. We would welcome comments on both the English and Tamil sections and in each case on the Editorial Commentaries and the selection of other articles.

In particular, what do our readers feel about the balance we have sought to keep in our Commentary between (a) Co-operation; (b) Education; (c) General Questions. For example, the following subjects were dealt with in the last few issues: (a) The Co-operative Bank Wagon Skids; Rationalising the City's Co-ops; (b) Work-experience; The Place of English in Ceylon; (c) Tasks for our Police; Indian Elections. Would our readers favour a different emphasis?

We would remind our readers that ours is a secular, non-party, general and co-operative newspaper and the official organ of the Co-operative Movement in the North.

A Browser's Diary

Sigmund Freud Vs. Woodrow Wilson

We were adolescents at school during World War I. Our principal was an American Democrat, a Wilson-fan and a League of Nations enthusiast. After America entered the war, on the Allied side, along with tales of Zeppelin raids and sixty mile guns, the voice of idealistic humanism was also heard, thanks largely to Woodrow Wilson. Wilson's impassioned utterances were often relayed to us at school assembly by our principal. It was a war to end war and to make the world safe for democracy. Small nations would have the right of self-determination. Secret diplomacy was to be abolished. The League of Nations would outlaw war and would function as global peace-keeper.

At the Peace Conference, Wilson was a lonely figure. Everyone except him was committed to *realpolitik*. Clemenceau wanted revenge for the humiliation Germany had inflicted on France in 1870-'71. Lloyd George's eye was on the forthcoming parliamentary elections! "Hang the Kaiser" was the slogan that won him the election. Orlando of Italy, the other key-figure was interested in territorial gains. Wilson was outwitted and outmanoeuvred. When Wilson left for Europe, American isolationism once again asserted itself. Wilson returned home broken in spirit and body. And according to all accounts, during the last months of his second term he was a stricken man incapacitated from performing his duties. And according to some accounts it was Wilson's second wife who made policy decisions and virtually served as president.

Now there has appeared a psycho-analytic study of Wilson's personality and career co-authored by the father of psycho-analysis Sigmund Freud and William Bullit one time admirer of Wilson and an influential member of the American Commission to the Paris Peace Conference. Although psycho-analysis lends itself easily to caricature through its broad generalisations, its clinical studies are meticulous, rich in illuminating detail, perceptive discrimination and by no means free from saving clauses. The picture that emerges from the study of Wilson is that of a prig and pedant who was hopelessly inadequate to the stresses of international politics. According to the authors of this study, Wilson never fought a fist fight. His father a Presbyterian clergyman smothered him with affection and never really allowed

him to be anything but 'little Tommy', as the book repeatedly calls Wilson. Thomas was Wilson's first name. Though young Wilson was irked by this cloying exhibition of paternal love, he put up no fight and gradually cast his father in the role of God Almighty and himself as God's only beloved son Jesus Christ. Wilson's speeches were strewn with high ethical precepts couched in impressive and evocative words. A gibe current at the time of the Peace Conference was that Wilson spoke like Jesus Christ and acted like Lloyd George.

As against this, Wilson had been president of Princeton, one of America's outstanding seats of learning where he impressed generations of bright students as the best teacher they ever had; later he had been Governor of New Jersey and twice he was chosen as America's Chief Magistrate. Men groaning under tyranny, had fixed their hopes of relief on him. A judge (ex-judge?) of the High Court in Madras, Sir S. Subramanya Iyer, wrote to Wilson telling him of India's humiliations and privations under British rule and pleaded with him to take up India's cause with America's ally Britain. Bullit had as a young idealist hero-worshipped him and had expected Wilson to redeem humanity from corruption and error. When Wilson could not prevail against the hard-headed men of Paris and fulfil the global mission which Bullit, not without Wilson's consent, had assigned to him, he (Bullit) resigned his job and wrote a stinging indictment of Wilson to Wilson himself, and pursued Wilson with bitterness throughout his life and furnished the material on which he and Freud have built their edifice. Freud had never met Wilson and his analysis is based on hearsay evidence furnished by a hostile and embittered witness. Knowledgeable and competent American critics think that Freud's share in the study is marginal. Freud himself acknowledges his aversion to Wilson on account of the sufferings which he believes the Central Europeans endured as a result of Wilson's intrusion into their destiny.

Psycho analysis *in absentia* based on other people's observations is on the face of it suspect. Freud himself in his introduction to this book says "A more intimate knowledge of a man may lead to a more correct estimate of his achievements." All the reviews I have read agree that it would have been better for the authors and the victim, if the book had never been written.

S. H. P.

Guests of honour at the party given by the Ambassador, Czechoslovak Socialist Republic—Dr. Milos Vetricka, Editor-in-Chief "Czechoslovak Co-operator" (third from left) and Mr. Edmund Wijesuriya, M.P. for Maskeliya and President, Ceylon Co-operative Federation (second from left)

தான் பெருமையோடு
உரிமை பாராட்டும் அந்த
ந்ரக்ரரை
வாங்க அவன் மாதாந்தம்
சேமித்தான்!

நீங்களும் என்றாவது எதன் மீதாவது சொந்தம் கொண்டாட விரும்புனீர்கள். அதனைப் பற்றி ஆசைக் கனவு கண்டு கொண்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அதனை வாங்க இன்றுதொட்டே சேமிக்க ஆரம்பியுங்கள். இலங்கை வங்கியில் சேமிப்பு வைப்புக் கணக்கொன்றைத் திறவுங்கள். பூர்வாங்க வைப்புத் தொகை ரூபாய் 20/- மாத் திரமே.

வீதும்மீதும், வீட்டிலேயே
வசதியாக உங்கள்
சேமிப்புத் தொகையைச்
சேமிக்க, இலங்கை வங்கி
மனைச் சேமிப்புப்
பெட்டியைப் பெற
உபயோகிக்கலாம்.
பெட்டியின் வீலை ரூ. 5/-

SOUTH YALPANAM MPCs UNION LTD., KILINCHCHI.

Phone : 8.

T'gram : "Yarlunion".

We supply Provisions, Textiles, Agriculture requisites and Building materials.

Agents for : Messrs. Shell Company of Ceylon Ltd., Ceylon Nutritional Foods Ltd., B.C.C. Ltd., Elephant Brand Asbestos and Ceylon Petroleum Corporation.

இன்றே, இலங்கை வங்கியில் சேமிக்கத் தொடங்குங்கள்!

சேமிப்பு வைப்புக் கணக்கையும் மனைச் சேமிப்புப் பெட்டியையும் பற்றிய முழுத் தகவல்களுக்கு, தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய இடம், உங்களுக்கு மிகச் சமீபமான கிளை :

இலங்கை வங்கி

As I See It — by Jay

IDEA OR FACT OF NATURE?

Race, the dictionary tells me, is one of several subdivisions of mankind distinguished by physical characteristics. But Morton H. Fried, Professor of Anthropology at Columbia University, has no use for the word. In a trenchantly written article titled "A Four-letter Word that Hurts", he argues that the white race (and the black, yellow and red) are not real, hard facts of nature but just ideas. "Taking", he writes, "the great white race away from today's racists is like taking candy from a baby. There are sure to be shrieks and howls of outrage. But it will be very hard to take away this piece of candy, because, to drop the metaphor, nothing is harder to expunge than an idea. It is not only the great white race that will howl if this four-letter word is taken away from them. What will our politicians do for a living, without it?"

For Dr. Fried, statistically there is a continuous grading of human skin colour from light to dark; there are no sharp breaks, no breaks at all. He points out that, throughout history our genus, Homo, has been mobile. And where man moves, man mates. This gene flow has been going on throughout history and pre-history so that there never was a pure white race, a pure black race or any other. Pinpointing the fallacy of racial classification, Prof. Fried remarks that "some of our best known and noisiest Southern politicians undoubtedly have some 'Negro' genes in their make-up." How true, *mutatis mutandis* of our politicians too!

To Fried, the word 'race' refers to nothing more than a 'transitory statistical abstraction,' and expresses a certain kind of "unresolved social conflict that thrives on divisions and invidious distinctions."

But not all scientists and anthropologists agree with Fried. The anthropologist, Carleton Coons, Sr. in his 'The Living Races of Man' repeats his earlier thesis that there are five races with an infinite series or gradations between. On the other hand, Ashley Montagu, thinks that the concept of race should be dropped on scientific grounds.

Some scientists have tried to use biological criteria to define the concept of race. They have used blood factors, the ABO, RH, MNS, and other well known series. Such work according to Fried, has had one consistent by-product: "the resultant classification tends to cross-cut and obliterate conventional racial lines so that such constructs as the white race disappear as useful taxonomic units." In this connection I recall an article titled 'ABO and RH Blood groups among the Tamils' by Dr. A. E. A. Joseph of the General Hospital, Jaffna. His diagram showing the serological composition of the Tamils, places us somewhere near the Congo Negroes and the Sumatrans. Of course he refuses to comment on the anthropological significance of this or speculate on our racial derivation.

Dr. Fried is optimistic that, since great areas of the earth's surface have been totally devoid of racism for long periods of time, such a situation may return again, although under altered circumstances. I wonder. The majority of politicians have a vested interest in racism so that it's unlikely they'll ever consent to the word 'race' being dropped from our vocabulary.

VES MUHUNU

Having heard that the Sinhala theatre has taken rapid strides of late, I went along to see *Ves Muhunu* when it was staged at the Jaffna Town Hall recently. This was a Sinhala adaptation of Tennessee Williams' *A Streetcar Named Desire*. Now I must say straightaway that the neurotic, violent world of Williams is one I don't fancy very much: this inevitably colours my judgement of *Ves Muhunu*.

Compared with much of what passes for Tamil drama today, modern Sinhala theatre, as exemplified by *Ves Muhunu*, is certainly far ahead. The production was cleverly handled and the acting was natural. It certainly proved that the Sinhala theatre has picked up very fast from the West. But I doubt whether Williams has really anything profound to tell us. Since he hasn't, why waste our energy and time trying to give his work a local habitation and a name?

Most of our young writers, both Sinhala and Tamil, have fallen head over heels in love with modern Western literature, and are striving to imitate the latest literary fashions. These bright young men seem to forget that when we borrow literary techniques we are also smuggling in the view of life that underlies them. The rootless, morally neutral literature of the modern West is hardly a guide we should be following. As Ananda Coomaraswamy said 'New songs, yes; but not new kinds of music, for these may be destructive of our entire civilisation.'

Edmund Fuller writing on "The New Compassion in the American Novel" says: "The existentialists and those influenced by them, and many who unconsciously have been practising existentialists without the fancy jargon, portray human depravity and degradation without comment, presumably as they see it. This is a kind of moral neutralism. It makes no judgement, on the grounds that there is no judgement. But these writers show phenomena without meaning. If we give depravity no significance we imply that it has no significance. There are merely fitful glimmerings of life and agitated motions in the books of such novelists. The vital questions which would bring them to profound life have been nullified. You cannot say of their attitude towards their characters, 'To understand all is to forgive all.' They see much but understand nothing. They do not understand all—they devalue all. They do not forgive all. They do not forgive anything. They say there is nothing to forgive. They take murder, rape, perversion and say belligerently, 'What's wrong with it?'..... Many novelists of

(Continued from our last issue)

Also in the field of agricultural supply or marketing Co-operatives, the national federations are, in several cases, not strong enough in the market to be able to establish themselves as import or export agencies for their member organisations. The exception would be the Philippines where in the fields of tobacco and rice the Central Co-operative Exchange has become firmly established during the last few years. In India the National Co-operative Marketing Federation has initiated both import and export trade. Its link with the member organisations in the States has so far not been sufficiently developed. Several of the State Co-operative Marketing Federations therefore undertake external trade of their own.

In many cases the central supply organisation of agricultural co-operatives is given certain privileges, e.g. import licences by the Government, which facilitate its operations and often creates monopolistic conditions for its business. This is sometimes utilized by the central supply organisation to

initiative may depend on non-existence of skilled personnel to put in charge of the organisation. There may also be a feeling that the competition in the import trade would be too severe. The Co-operatives may think that for the time being at least it is more comfortable to use established private trade channels to satisfy the import needs.

To be able to compete with the private importing organisations, the co-operative societies must realize the advantages of large-scale operations in foreign trade. Consequently much work must be done in order to strengthen the central agency which will undertake the import and export activities. External trade is a complicated procedure. Skill and experience are necessary for running an organisation active in this field. Competence and diplomacy are required from the leadership of the central agency to secure loyalty and full support from the supplying or purchasing member organisations. Success or failure of the central agency devoting itself to foreign trade will very much depend on the loyalty

the requirements of the different Co-operative sectors.

Role of Government in Support of External Co-operative Trade

In countries where due to lack of leadership or financial weakness, an indigenous Co-operative effort to establish the central body for external trade is not coming forward, the Government might feel that it would serve both social and economic purposes to establish such an agency for the Co-operative Movement, and eventually hand it over to the Co-operators. The Government has naturally much larger financial resources available and has among its employee cadres large supplies of competent personnel who could be put in managerial charge of the institution once it has been established.

It is important that the Government, from the very beginning, aims at involving the societies to the highest possible extent in the business responsibilities both financially and in the actual carrying out of the operations. As fast as the local co-operatives are able to supply the finance and provide for the necessary business ability, the Government should withdraw its direct participation and limit its activities to general control and supervision. The local co-operatives must be made aware that the organisation is their own and that it has been created to serve their needs. From the beginning some measures should be worked out whereby the member organisations get to feel the responsibility for running "their" organisation and are induced gradually to take over the complete financial responsibility.

In the case of Co-operative handicrafts and other small-scale industries, which also have some aspirations on external trade, it might be necessary to extend the Government role still further.

At present a frightening diversity of products is brought out by such enterprises. Generally speaking the only need which the present line of products could satisfy in the markets abroad would be artistic, curio and similar, the demand for which is very marginal. The present situation is a result of the small-scale of operations by such enterprise.

Lack of organisation and integration between the different establishments, and also lack of proper marketing facilities both in the home market and abroad, contribute further to their difficulties. While a small quantity is relatively easy to sell, a larger amount of the same product might be more difficult to dispose of under the present circumstances. It would not be realistic to expect an internally initiated reorganisation under the present conditions. It seems necessary that the Government lends its support in the reorganisation process of this sector of the Co-operative Movement. The reorganisation must affect the line of produce, standardisation, quality control as well as marketing operations.

(To be Continued)

By M. Radetzki,
Director, ICA Education Centre

enter other fields of business, for example Co-operatives with which it usually does not maintain any parliamentary ties. In some cases in South-East Asia there has been a tendency for the leaders of the central body to run away with the business rather than to develop and strengthen the ties with the member societies.

Not Well Integrated

As a general observation it can be said that the Co-operative Movement is not very well integrated in the South-East Asian countries today. As a result of the lack of integration the local societies in many cases don't feel competent or strong enough to support or create a central body which would cater to their import needs. Opinions about the set-up may differ between the participating member organisations. Or else the lack of

talent are more or less involved in the confusion of identification with compassion, in the process of representing a facet of life as if it were the whole, and of presenting phenomena without the evaluation which the greatest of writers, and even the mere reformers, have never shrunk from offering. They feel that by detailing innumerable horrors without visible revulsion, they are somehow demonstrating sympathy. They conceive their virtue as not casting stones at the sinner, but many cast stones in other directions, and some reverse the words of Jesus to say, in effect, "Neither do I condemn you—go and sin some more." Fuller is writing specifically about modern American fiction, but what he has to say is relevant to much of modern Western literature. If we pay heed to his words, we can prevent our literary landscape being peopled with, as Fuller puts it, "the genial rapist, the jolly slasher, the fun-loving dope pusher".

and confidence of the members. If the effort to initiate the import trade is genuinely Co-operative, and has a broad support from the local society level then purchases and sales will probably not become a major problem.

The following quotation from India shows on the other hand what can be the result if links between the primary, secondary and apex organisations in the Co-operative marketing structure are weak or non-existent:

"In Maharashtra, the above relationship is not yet enhanced nor is trading through or among the different co-operative tiers well-developed. Some primary societies the writer has visited disposed of their members' produce to private traders rather than to district societies. District societies have not so far engaged in sizeable business with the State society. There are those marketing societies which have never dealt in business either with the district society or the apex society. In the former, some reasons given are that the district societies do not offer good prices, or are not in a position to buy or dispose of the goods, or that the primary societies do not have faith in the people managing the district society. In the latter, one plausible reason is probably the fact that the State society started operations only recently".

(Extract from a paper entitled "Parliamentary and Management Structure of Marketing Co-operatives in India" by Clemente Terse, Jr., ICA Fellow (Philippines)—January 31st, 1964).

The interests of the different sectors of the Co-operative Movement, particularly the consumers and the agricultural producers may vary, and it is therefore likely that ultimately separate central agencies will have to be set up to attend to

The Five Year Plan for the Development of Agriculture in Jaffna District

The programme of development in this district is based on the five year Agricultural Development Plan of the Ministry of Agriculture. The plan envisages development in the sphere of agriculture and Animal Husbandry for the period 1966 to 1970. Development in the sphere of Tea, Rubber and Coconut has also been provided for during the five year period. As far as this District is concerned the main emphasis is placed on the cultivation of paddy, subsidiary food crops and the development of Animal Husbandry.

Paddy:—The total extent of asweddumised land in the Jaffna District is 80,649 acres. Out of this an average extent of 73,000 acres is being cultivated for Maha and 11,200 for Yala. Out of the total extent of 80,649 acres 23,095 acres are under major irrigation schemes, 2,145 acres under minor irrigation schemes and the balance extent of 55,409 is Manavari land dependent entirely on rain water for its cultivation. It will be noticed that more than 70,000 acres, a major portion of which is Manavari land, are not cultivated every year. The average yield per acre for the Maha is 28.3 and for the Yala is 36.8 bushels per acre. The Agricultural Plan of the Ministry envisages for the whole island an increase of paddy production from 50 to 70 million bushels. Which could be realised by the increase of the yield to 65 bushels per acre. The following steps have been taken in this district to realise these objectives.

1. Bringing uncultivated asweddumised land into production.
2. Bringing new lands under cultivation under major and minor irrigation schemes.
3. Increasing yields by the application of fertilisers and popularisation of scientific methods of cultivation, e.g. transplanting, weeding etc.
4. Making agricultural credit available to the farmer.
5. Construction of fertilizer stores and sales of fertilizers at 50% cost to cultivators engaged in paddy cultivation.
6. Issue of approved seed paddy and establishment of seed paddy farms.

The following statistics give an indication of the targets to be realised.

Anticipated rice yield in million bushels

1965-66	1966-67
Maha Yala	Maha Yala
1.79 - .34	1.85 - .35
1967-68	1968-69
Maha Yala	Maha Yala
1.92 - .37	2 - .39
1969-70	
Maha Yala	
2.10 - .41	

The Ministry has, however, in view of the response to the food production drive increased the target for 1966-7 to 2,330,000 bushels made up of an anticipated production of 1,900,000 for Maha and 380,000 for Yala. This could be realised if there is an average yield of 31 bushels per acre for Maha and 42 bushels for Yala. In order to achieve the above it is proposed to utilize increased quantities of fertilizers to be issued at 50% subsidy.

Fertilizer Component	1966-67	Maha-Yala
AS (Amonium Sulphate)	515	97
U (Urea)	816	222
SP (Saphos Phosphate)	1,021	260
MP (Muriate of Potash)	688	181
Total	3,040	760

For this year, the Ministry has increased the targets as follows:

Fertilizer Component	1966-67	Maha-Yala
AS (Amonium Sulphate)	520	100
U (Urea)	836	300
SP (Saphos Phosphate)	1,045	325
MP (Muriate of Potash)	700	160
Total	3,101	885

It is proposed to increase the number of fertilizer stores. The Fertilizer Corporation is putting up a main store at Kilinochchi with a capacity of 2,000 tons. The land for this store has already been handed over and the building is expected to be completed by the end of this financial year. The Commissioner of Agrarian Services is putting up a smaller store of 250 ton capacity at Poonakary. It is also intended to put up village fertilizer stores by MP, SS and Cultivation Committees. The Programme is to construct 38 such stores, and the CAS has already

each, any land which is available within the Grama Sevaka Division to residents resident within that Division. We hope to give out at least 1,000 acres under this scheme.

The Commissioner of Agrarian Services is also concentrating on improvements to minor irrigation works. It is proposed to spend Rs. 500,000 in this District during 1966/67 on improvements to minor tanks which are expected to benefit 8,700 acres.

If the above targets are achieved, and if rains do not fail during the Manavari cultivation period, there should be no difficulty in exceeding the targets set by the Ministry.

Programme of Subsidiary Foodstuffs Cultivation for the Period 1966-70

This country imports a large amount of subsidiary foodstuffs which could be produced in this country itself without difficulty. The imports of the main subsidiary foodstuffs during 1964 were as follows:

Chillies (Dry)	425,383 cwt.
Rs.	46,470,854.
Red Onions	140,570 cwt.
Rs.	2,822,228.
Bombay Onions	1,244,311 cwt.
Rs.	22,983,808.
Potatoes	1,471,458 cwt.
Rs.	25,467,780.
Green gram	200,936 cwt.
Rs.	6,738,796.
Maize	79,731 cwt.
Rs.	1,495,634.

by J. M. SABARATNAM,
Addl. Government Agent, Jaffna District

granted loans for the construction of ten stores.

New GPS stores are being constructed at Kandavala, Murukandi and Thunukkai with a total capacity of 300,000 bushels for the storage of paddy purchased under the Guaranteed Price Scheme.

It is also proposed to increase the agricultural credit available to the cultivators. The loan target fixed is 3½ million rupees.

The area under improved variety of seed paddy is to be increased. The approved varieties are:

H 4 for Maha and H 7 for Yala.

It is proposed to bring under cultivation 30,000 acres under H 4 & H 7 during Maha and 1,500 acres during Yala. It is also proposed to increase production of certified seed paddy to 7,000 bushels during Maha and 3,000 bushels during Yala.

In addition to bringing under cultivation asweddumised lands which have been uncultivated, it is proposed to bring under major schemes new extents for paddy cultivation.

1. Kariyalainagapaduvan 774 acres
2. Ampala Perumal Kulam 300 "
3. Murukandi kulam & Maruthankulam 270 "
4. Tennyam kulam 120 "

In addition about 1,000 acres are being given for manavari cultivation of paddy within the Poonakary Division. Land Kichcheries have been already held. It is proposed to give out on Food Production Permits at the rate of 3 acres

The Ministry proposes to place emphasis on the first four crops referred to above, in order to make Ceylon self-sufficient. In the sphere of subsidiary foodstuffs cultivation, Jaffna District can play a significant part. Except in Jaffna and Vavuniya, where lift irrigation methods are utilized Chilli cultivation in other areas are rain fed, and are cultivated in Chenas and home gardens. During 1963/64 the extent under Chillies in this District was 1,461 acres. Chillies will give an estimated income of Rs. 2,52/- per acre which can produce 10 cwt. of dried chillies at the guaranteed price of Rs. 252/- p. cwt. The target for this District is 2,500 acres which is anticipated to give a G.P.S. collection of 5,000 cwt. for the year. In addition to extents which are normally cultivated under chillies, additional land is being cultivated in youth schemes. They are the Visvamaru and Thiruvai Aru (Dri Aru) educated youth schemes. The total cultivable extent under the 2 youth schemes are 80 acres under Visvamaru and 150 acres under Thiruvai Aru. During this year 15 acres are already under chillies. It is anticipated that by the end of the year 300 acres will be brought under subsidiary crops.

Government has also established a lift irrigation scheme under Vavunikulam operated by the Irrigation Department. Pumps have been installed which lift water to high land allotments of colonists to enable them to grow Chillies and Onions on their dwelling allot-

ments. 100 acres are to be cultivated at Vavunikulam and a further 100 acres at Akkarakulam where pumps will be installed by the Irrigation Dept during the course of this year.

Jaffna is famous for its red onion. It produces 10 months requirements of the Island. Payment for this onion is made by Govt. at a staggered price as follows:

January	34.72 per cwt.
February	31.36 " "
March	25.76 " "
April	28.00 " "
May & June	31.35 " "
July	27.40 " "
August	25.75 " "
September	29.12 " "
October	31.36 " "
Nov & Dec.	34.72 " "

The price has been fixed to enable cultivators to store these onions and sell to Co-ops during periods when there is no cultivation. The purchase of onions during the last 6 years by Govt. has been increasing from year to year.

1961	521,550 cwt.
1962	2,480 " "
1963	177,555 " "
1964	186,484 " "
1965	30,785 " "
1966	334,404 " "

The targets for this year is 2,500 acres for Maha and 3,000 acres for Yala, giving a total production of 415,000 cwt. out of which G.P.S. purchase would account for 360,000 cwt. It is also intended

breeding of poultry and dairy cattle, and heat cattle for purpose of sale. In order to improve the breeds of poultry and cattle, issues of breeding material as day old pullets, broilers, bull calves and goats are made by the Veterinary Dept. Artificial insemination centres have also been established in this District and are located at Thinnavelly, Jaffna, Pt. Pedro, Thavakachcheri and Kodikamam. The Dept. also implements a system of inoculation against poultry disease. I am indicating below the targets set for animal husbandry development in this District.

Issue of Breeding Material (day old) Pullets and Broilers during 1966/67

Pullets	31,000
Broilers	10,000
Bull calves	45
Goats	30

Number of artificial inseminations in this District is 2,300.

No. of Castrations 700.

No. of Stud centres in this District 8.

No. of proposed modified Stud centres 26.

Total Stud services 2,400.

The present stud centres in this District are located at Alaveddy, Pandateruppu, Chankarai, Karainagar, Naranthanai, Chavakachcheri, Varany and Puttur.

Targets for Immunization of livestock and poultry against contagious diseases during 1966/67:—

Poultry—Ranikhet	130,000
Fowl Pox	130,000
Livestock (a) Haemonhagic Septicemia	13,000
(b) Foot & mouth	3,000
(c) Black quarter	4,500

The above mentioned targets in respect of Paddy, Subsidiary Foodstuffs and animal husbandry have been split up into targets for the 12 D.R.O. Divisions and at the D.R.O.'s level, there is a Food Production Committee which prepares programmes and watches the progress in the implementation of the programme. This Committee is assisted by Village Committees consisting of the Grama Sevaka as Convener, the Food Production Overseer as Secretary with representatives of the M.C.S. and Cultivation Committees.

At the District level there is a District Food Production Committee with the Govt. Agent as Chairman. This Committee examines the programmes submitted by the Divisional Committees and prepares a programme for the District. The D.R.O.'s are members of this District Committee along with the Divisional Agricultural Extension Officer, the Asst. Commissioner of Agrarian Services, the Irrigation Engineer, and other Officers who are intimately connected with the implementation of the programmes. With the very close supervision and liaison which has now been established between the Cultivator and the Depts involved in the implementation, it should be possible to achieve the targets set for this District.

to bring 50 acres under Bombay Onions during this year giving a total production of 3,000 cwt. out of which GPS purchases will be 2,500 cwt.

Potatoes:—Potatoes were in the past mainly cultivated in the hill country especially in the N'Elia District and Badulla District. In 1946/65 action was taken to cultivate Potatoes in the Jaffna District for the first time and 5 acres were planted. In 1965/66 70 acres were planted and about 1,500 cwt. were purchased under the GPS. In 1966/67 the target for cultivation is 100 acres. But 134 acres have been cultivated. We hope to collect 7,000 cwt. of potatoes during this year under the GPS. An increase to 150 acres is planned for next year. Potatoes are being cultivated only during the Maha season in the Jaffna Peninsula.

Ground Nuts & Green Gram:—Steps are being taken to increase the extent under Ground nuts and Green grams both in the Peninsula and the mainland. Propaganda is being carried out at present to bring at least 1/4 of the uncultivated extent of paddy fields under major schemes which will not be cultivated with paddy during Yala 1967 under cultivation of groundnuts and green gram.

The targets fixed are as follows:

Ground nuts	1,400 acres
Green gram	200 "

Development of Animal Husbandry:—Emphasis in this District is being placed on the

Third Asian Agricultural Co-operative Conference

The six-day Third Asian Agricultural Co-operative Conference, with the dominant theme of developing multilateral trade relationships between co-operatives in Asian region, which opened at Vigyan Bhavan, New Delhi, on January 23, under the Chairmanship of Prof. D. R. Gadgil, President of the National Co-operative Union of India, ended on January 28, 1967.

The inauguration of the Conference was to be done by the Vice President, Dr. Zakir Husain. Owing to indisposition, however, he could not attend the Conference, and, in his absence, his prepared address was read by Shri S. D. Misra, Union Deputy Minister for Food, Agriculture, Community Development and Co-operation. Earlier, he also inaugurated an exhibition of agricultural products which enter India's export trade, specially in the Co-operative Sector, planned and organised by the NCUI in co-operation with the Farm Information Unit of the Ministry of Food, Agriculture, C.D. and Co-operation. Prominent among those who attended the inauguration were: Shri Tarlok Singh, Member, Planning Commission, Shri Ramkrishna Hegde, Finance Minister, Government of Mysore, Shri B. P. Patel, Chairman, State Trading Corporation, Dr. L. A. Malfettani, Chairman, I.C.A. Committee on Agricultural Co-

operation and Mr. K. A. Imlong, Minister of Co-operation in the Nagaland Government.

The inaugural function of the Conference started with an invocation song. Thereafter, the delegates were welcomed by Ch. Brahm Perakash, Dr. S. K. Saxena and Shri Krishan Chand, on behalf of the NCUI, the ICA and the AARRO, the three sponsoring organisations of the Conference.

Problems Before the Conference

The main problems which the Conference sought to discuss were:

What are the essential prerequisites for co-operatives to undertake international trade in terms of organisation, finances, development of internal trade, processing industries, etc.?

To what extent commercial and fiscal policies of the Government with regard to export, import, foreign exchange, tariffs, etc. require to be suitably modified to encourage multilateral co-operative trade.

What other Governmental assistance could be made available to co-operatives, at least in the initial stages to enable them to effectively participate in international trade.

To what extent international bodies such as the ICA, the AARRO, the ECAFE, the FAO, the IFAP, etc., and the national co-operative organisations such as the Marketing Federations help in the promotion of co-operative trade between member countries.

A pragmatic and realistic approach for tackling these various intricate problems of

international trade was provided in the inaugural address of Dr. Zakir Husain and the presidential address of Prof. D. R. Gadgil.

Inaugural Address

Dr. Zakir Husain emphasized the importance of Asian Co-operation in the economic field in the context of the development programmes undertaken by the developing countries of Asia. External trade, he felt, could be extremely helpful in maximising the benefit from the complementarities existing between the Asian economies. With an integrated organisation, competent personnel and with increasing collaboration between the co-operative movements of different countries, it could be possible for the Co-operative Movement to play an important role in the Asian international trade in agricultural commodities and in turn help hasten the process of economic development.

Presidential Address

In his presidential address, Prof. Gadgil analysed the problems of developing international trade between the developing countries as distinct from the traditional pattern of trade between them and the developed countries. The countries of Asia, he said, had undertaken programmes of planned economic development, but their planning had

strong Co-operative Sector could have a beneficial influence on Government planning. The Conference, Prof. Gadgil concluded, should consider the detailed items on the agenda in the context of this wider picture.

Country Statements

The inaugural session of the Conference was followed with the reading of messages from the President, the Prime Minister, the Co-operation Minister, the President of the ICA, and other distinguished leaders of the Co-operative Movement by Shri P. Bose, Joint Secretary of the NCUI. Thereafter, representatives of the international agencies offered their fraternal greetings and the delegates from participating countries to the Conference including Australia, Ceylon, Iran, Indonesia, Japan, Korea, Lebanon, Nepal, Singapore, U.S.S.R., U.A.R. and Thailand, presented their country statements, giving salient features of their Co-operative Movements with special reference to their participation in foreign trade.

Sub-Committee Reports

The Conference broke into three Sub-Committees on the second day of the Conference to deal with various matters of multilateral trade. These Sub-Committees were on: (i) Organisation and Finance—Chairman, Mr. Naguib Attallah, Director-General, Ministry of Agrarian Reform, Giza (UAR); (ii) Co-operative Trade Operations—Chairman, Mr. S. M. Osman, Asst. Secretary General AARRO, New Delhi; (iii) Co-operative Trade Potentialities—Chairman, Mr. Sadaichi Toki, Managing Director, National Marketing Federation of Agricultural Co-operatives, Tokyo (Japan).

The reports of these Sub-Committees were presented in the closing plenary session of the Conference held on January 28, Prof. D. R. Gadgil presiding.

Organisation & Finance

Presenting the first report dealing with Organization and Finance, Mr. M. S. Asthana, the rapporteur, said the general view of the members of the Sub-Committee was that an essential prerequisite for co-operatives entering into foreign trade was the existence of a well-developed and integrated domestic co-operative marketing organization operating with a degree of efficiency as could help it to function in a competitive market and ensure better returns to farmers. Such an integrated co-operative marketing structure should be built up from the national to the primary level so that the procurement of produce from the farmers is efficiently done and the surpluses realised are ploughed back for the farmers' economic advance. The Conference did not favour the creation of a regional organisation for undertaking trade through co-operatives. It felt that existing international organisations like the International Co-operative Alliance, the ECAFE, and the FAO could be increasingly utilised to meet the requirements of developing movements in these fields.

The problem of finance was discussed by the Sub-Committee broadly under two heads, namely, internal resources and foreign exchange requirements. In this connection, the role of several banking institutional levels was discussed. The question of trade risks in co-operative trade, the Sub-Committee felt, should be met through Governmental support, possibly through the creation of a Price Fluctuation Fund.

Co-operative Trade Operation

The report on Co-operative Trade Operations was presented by Mr. S. M. Osman, the Chairman of the Sub-Committee. He said his Sub-Committee had taken note of a recent survey of co-operative trade possibilities undertaken by the ICA. This report had

mentioned fertilizers as an important article of import which would be needed by developing countries for some time to come. The Sub-Committee felt that it would be useful to consider whether exports of primary agricultural commodities or processed goods could be negotiated in exchange for imports of fertilizers. In this connection, it appreciated the method of barter agreement for inter-co-operative trade such as the one entered into between the co-operatives of Japan and the co-operatives of the U.S.S.R. The Sub-Committee also felt that in the matter of export or import trade, factors like quality, price, etc., should receive main attention and that while foreign trade between co-operatives of the respective countries should

(Continued on page 7)

A Point of View

Why a Separate Ministry for Co-operatives?

"We request that a separate ministry for co-operatives be established". Who said so? Whoever it be, it would indeed be highly beneficial to co-operatives, the co-operative movement and ultimately to the country itself if the pros and cons of this request is publicly examined and debated upon. There is no doubt that such examination and debate would result, among other benefits, in some form of co-operative education, which is sadly lacking in our country, even among many of the co-operators themselves at all levels.

To enable us to consider this all-important question, some preliminary discussion is essential. What really is co-operation? How and why did it originate? Under what form of set-up did co-operation yield best and lasting results? What relations have the strong and stable co-operative movements in different parts of the

assistance, and thus seek to satisfy their own common needs. That joining together and working together to attain their common objective is co-operation. Co-operation was born out of the pangs of common need, and co-operation grew, gathered vitality and lasting qualities when those needy people, and they alone, uninterfered by outsiders, managed and administered their own affairs. That is what the strong co-operative movements of the world indicate to us. These movements were and are 'Self-propelled' and are not 'towed' along. They framed their own policies and made their own decisions and planned and operated their own executive machinery. They made mistakes, very serious mistakes sometimes, and drew lessons from those mistakes. Their costly failures were the sturdy pillars on which they built their successful struc-

by A. P. Jayasekara,
Retd. ACCD and late General Secretary,
Co-operative Federation of Ceylon

world maintained with the respective states? What is the history of the co-operative movement in our own little country? How stable is our movement? What are our movement's weaknesses? If necessary, how can we introduce lasting strength and vitality to our movement? Would the creation of a separate ministry exclusively for co-operatives be conducive to the gathering of that very essential strength, vitality and independence? What can an exclusive ministry do for the promotion of co-operation in the real sense of the word? Let us see!

Co-operation is self-help. When an individual finds that, by himself, for various reasons, he cannot help himself (get or do what he wants for his economic well-being), and when there are several such beings existing, they voluntarily join together and set up their own establishment, very often with external advice and

tures—all by themselves. They never sought favours or monopolies from their states. They took their place in the queue with others. They left the state severely alone and the state too never interfered in their affairs. Their consolidated strength and power often made the state listen to them and take cognisance of them. They grew and progressed with the times modelling and remodelling themselves, openly competing with the private sector, and advanced from strength to strength. They were directed and manned by experts found or trained by their own movements themselves or on their own initiative.

Artificial Creation

As against this historical record of progressive co-operative movements, how does our movement's achievements compare? Our movement was and

(Continued on page 7)

The Austrian Consumer Co-operatives

The Austrian consumers co-operative movement with its early beginnings more than 110 years ago had a very exciting history. It had to struggle with great difficulties, such as were not encountered by the co-operative movement of any other country. The most disastrous event in its history was the dissolution of the Austrian consumers co-operatives by the national-socialist government of the German Reich in 1941 and the transfer of all enterprises to the Provision Groups of the Community Work of the German Labour Front. The situation looked very dark when reconstruction was started in Austria after the end of the second World War. Destroyed and plundered central warehouses and shops, scarcity of commodities and a lack of means of transport, the equipment of the administrative and book-keeping departments burnt or lost—this was the actual situation. The land and the buildings were formally the property of the German Labour Front. There were no co-operatives and no members. In this situation, after Austria had been first the battle field of the war, and then had been divided into four occupation zones and occupied by the armies of the victorious powers, the Austrian co-operators began with the re-building of their organisation. Next to the many years of experience

building of the co-operatives. Moreover the principle of democratic self-rule was kept to in so far as the members of the consumers co-operatives had themselves to decide if they wanted to retain large co-operative enterprises as an organisational form or if they preferred smaller local co-operatives. The accepted principle that only one consumers co-operative should be active in one territory, was generally adhered to, and therefore the activities of the various co-operatives in Austria do not overlap. The overwhelming majority of members, about 95 per cent, decided for large co-operative enterprises; the remaining 5 per cent were for smaller local consumers co-operatives. As a result of this development Austria has now 25 large co-operative enterprises which comprise whole districts and 37 smaller co-operatives which are confined more to certain localities (especially in Vorarlberg). The dissolved Federation of Austrian Consumers Co-operatives was re-established in May 1946 under the name of "Konsumverband, Zentralverband der österreichischen Konsumgenossenschaften" (Union of Consumers Co-operatives, Federation of Austrian Consumers Co-operatives), after the consumers co-operatives had been re-built in all parts of Austria. The founding day of the Federation in Bad Ischl

to be introduced for this purpose. It was thought advisable first to transfer all property to the "General Austrian Consumers Co-operative" and let the latter afterwards divide it as justly as possible between the consumers co-operatives and their enterprises on the basis of a distribution plan worked out by the Federation, and approved by all co-operatives and co-operative organisations and the Federal Government. The restitution of this property was fixed to take place on the 1st January 1948. From this date onwards, the individual co-operatives and co-operative enterprises began to work again on their own account and also to accept new members. Now the Austrian consumers co-operatives have more than 456,000 members, considerably more than they had in the years preceding the Second World War. The turnover of the consumers co-operatives amounted in 1965 to 3,472 million Schillings, of the department stores to 596 millions, a total of more than 4,000 million Schillings. This turnover shows also how much the movement has grown in relation to the pre-war years.

The Central Bank of the Austrian Consumers Co-operatives, the members of which are, as already said, the consumer co-operatives themselves, is not only the credit institute of the consumers co-operatives, but also the holding enterprise of the central economic sector, embodied by the GoC, the Wholesale Society of the Austrian Consumers Co-operatives and consisting of wholesale buying, import, own centralised production of the co-operatives, of the co-operative department stores as well as the amenities for customer credits and insurance. The total turnover of the GoC amounted in 1965 to 1,688 million Schillings; the value of the own centralised co-operative production to 421 million Schillings, the value of the own production of the consumers co-operatives to 411 million Schillings. The financing and the granting of credits is the task of the Central Bank, everything connected with the commodity business is the task of the GoC and its subsidiary enterprises.

All Austrian consumer co-operatives, the Central Bank of the Austrian consumer co-operatives as well as the GoC and all its subsidiary enterprises are members of the Federation of the Consumer Co-operatives. The latter is also the central organisation of the whole movement. It is responsible for all affairs not related to marketing and finances, in particular for the representation of the outside interests of the movement, the decisions on the co-operative policy, the influence on the legislation, the reorganisation of the co-operative member organisations, advice on law and taxes, education, planning tasks, co-operative advertising, expert advice etc.

Dept. Store Organisation

It is one of the characteristics of the Austrian consumers co-operative movement that it started at an early date, namely during the first decade after the First World War, to establish its own department stores organisation under the

leadership of the GoC. This department store organisation developed out of very modest beginnings and initially had to struggle with considerable difficulties. It concentrated itself mainly on the increasingly important non-food goods and made very remarkable progress mainly in the first twenty years after the Second World War. There are now 40 department stores in the whole of Austria, amalgamated in six department stores companies. Quite a few of these department stores are the finest and biggest enterprises in their respective towns. The Federation of the Consumer Co-operatives and the GoC as the representative of the department stores organisation have concluded agreements in favour of collaboration between the consumers co-operatives and the department store organisation. The Austrian co-operative department stores organisation is next to the unified and geographically strictly circumscribed regional consumers co-operatives another form of concentration, which was introduced earlier in Austria than in most other countries.

In other fields, the Austrian movement followed the example of other countries, but it was in this respect the first in Austria, especially as far as the self-service stores are con-

cerned. The first co-operative self-service stores were opened in 1950 in Linz, Vienna, Graz and Baden near Vienna. In spite of big initial difficulties they were kept going for many years before private enterprise took to this form of distribution. Only many years later, individual private shops and chain stores went over to this system of self service. After an interval, the self-service system also gradually found its way into the individual Austrian consumers co-operatives, and during the last years in Vienna not only large self-service stores but also the so-called "Consum-Markets" have been established, which were the first super-markets in Austria.

Growing Competition

The private traders in Austria, as in other countries, have proceeded to form voluntarily large, efficient chains, by which their competitiveness was considerably increased. Due to growing competition, the consumer co-operatives decided to introduce a policy of differentiated prices in lieu of the mostly uniform prices within one and the same co-operative.

(To be Continued)

by Dr. Andreas Yukovich
Director of the Federation

and the tendencies already predominant in the past, a decisive role in this work was played mainly by the co-operative attitudes and convictions of the active section of those former members, persons of integrity, elected by them and the employees, workers and leading persons, who had been working in the co-operative movement.

Concentration

The most characteristic tendency of the Austrian consumers co-operative movement which, during the two decades between the First and Second World Wars, came more and more clearly to the fore, was the tendency towards concentration, the merger of smaller co-operatives to larger, more efficient structures, whose sphere of activity consisted mostly of larger territories which formed a geographical unity. Next to the tendency towards the formation of large co-operative enterprises a clear tendency towards the unification of co-operatives could be noted. The division into workers, civil servants and peasants consumers co-operatives or the limitation to certain occupational groups like railwaymen and civil servants etc. was increasingly disappearing. The differences between various political groupings within the Austrian co-operative movement had been gradually more and more overcome by collaboration and corresponding organisational measures. The idea to unify the entire movement was generally accepted when the Austrian co-operators, under the guidance of the former leading persons of the co-operatives and of the federation, began with the re-

was also the founding day of another organisation: the "General Austrian Consumers Co-operative" initially meant to be a unified consumers co-operative with regional district management boards for the whole of Austria, but which in practice turned out to be the Money and Finance Organisation of the co-operative movement and which was renamed "Zentralkasse der Österreichischen Konsumgenossenschaften" (Central Bank of the Austrian Consumers Co-operatives) when the consumers co-operatives in 1955 again obtained the right to accept savings deposits. The members of this Central Bank which is organised on a co-operative basis, are mainly regional consumers co-operatives and a few local consumers co-operatives, which make use of the right to accept savings deposits.

The property of the Austrian consumers co-operatives and all their organisations, as that of the wholesale society, of the production enterprises, the department stores and of the Federation itself, had been transferred to the Community Work of the German Labour Front. According to the Decisions of Potsdam, after the war this property was considered as national-socialist property and moreover property of the German Reich, which was forfeited in favour of the allies. Although the allies could be prevailed upon to renounce this property, it none the less remained, forfeited according to Austrian law, in favour of the Republic of Austria. Drawn out and difficult negotiations followed for the return of this property to the co-operatives. A special law had

Solar Cooker Developed at Hebrew University

For people for whom fuel is a problem and sunshine is not, a "solar cooker" has been designed by scientists at the Hebrew University in Jerusalem. The project is sponsored by the National Council of Research and Development of the Prime Minister's Office.

The elaborate looking device, comprising a system of 12 identical concave mirrors, 30 cm. in diameter and mounted in three rows in a 90 cm. tall movable iron frame, reflects the sun's radiation directly onto the bottom of the cooking pot. In bright sunshine, it will deliver 558 watts to the cooker and bring 2 litres of water to the boil in 22 minutes.

The cooker can be produced at a total cost of \$10 to \$12 and, after the initial investment, may mean a considerable saving in the household budgets of low-income families in Africa, Asia and South America. The designers estimate that the cooker can last for 10 years or more.

The cooker is a by-product of the solar energy research pioneered by Dr. Harry Tabor, head of the National Physical Laboratory. His earlier work led to the development of the 100,000 solar water heaters cluttering Israeli roofs and a solar-powered generator.

The assembly of the cooker requires no technical skill, and it thus can be transported long distances and over poor roads with the mirrors stacked and packed separately, thus greatly reducing the possibility of breakage. Dr. Tabor says that in any case, the cooker will still work at 90% effectiveness if one mirror breaks. A replacement, costing 30-40 cents, can easily be fitted by the user.

The invention may be a valuable asset to thousands of families in the low-income bracket in tropical and sub-tropical areas where wood is scarce and electricity expensive. It has recently been tested by Negev Beduin, and several have been sent abroad for trial.

—News from Israel

✓ For Speedy Discharge and
Safe Delivery
Jaffna District
Co-operative Harbour Services
Union Ltd.
25, Front Street, JAFFNA.

- STEVEDORES AGENTS
- LANDING CONTRACTORS
- FORWARDING AGENTS

Telephone No. 590

Why a Separate Ministry?

(Continued from page 5)

continues to be, in spite of its existence for half-a-century and more, mostly, a series of artificial creations and not natural birth. The co-operative credit movement, with which we began, was a creation of the Britisher and for 30 consecutive years that followed, these credit co-operatives progressed, gathering gradually, true co-operative form and colour. That, indeed, was progress towards true co-operation. What happened thereafter, however, as a consequence of the 2nd world war, wiped out, at least for the present, all prospects of true co-operation from the face of this land. In the name of co-operation, the state was compelled to set up semi-government-controlled institutions to assist the state to serve the people. From then, up to now, for a period of nearly 25 years, there has been no looking back. The state has penetrated into the co-operative movement, so much so that our so-called co-operatives are more government institutions than what the names really indicate. The state puts down the policy and the pattern and the people have no option but to follow exclaiming that they are co-operators running co-operatives. What is most unfortunate in the present set-up is that most of our people too sincerely believe that what we are practising here is true co-operation and that good co-operatives can continue to be good only with rigid state-control and continued state assistance. The inevitable result is that most of our co-operatives, in spite of the valuable services they render and even the financial stability in them, are hopelessly weak co-operatively. They are leaning heavily on the state. The consumer co-ops want the state to keep consumers, members and non-members, compulsorily attached (bound) to those co-ops. They ask the state for easy credit. They ask the state to settle their internal disputes. They look to the state for business advice and for audit. Their demands are ever on the increase. Most of them have no 'back-bones' of their own. Self-thinking and self-decision is beyond them. If the state withdraws assistance, concessions, and supervision, the co-operative structure of our land, at least a good part of it, will come crashing down in no time. What shall we do?

Shall we continue the present state of affairs and be increasingly dependent on the state and practice pseudo-co-operation, boasting of our numbers, turn-over, profits and service? (There is no doubt that what we often crow about is true but co-operatively, ours are idle boasts). Or, shall we rapidly get back to true co-operation, some of our institutions disappearing in the process, and ensure that our structure is sound and can withstand any storm, that we breed correct co-operative spirit and outlook among our people and that our people themselves are capable of forming and managing their own affairs? THAT IS THE QUESTION.

If what we desire is just co-operation only in name, then certainly, it would appear best to have all the possible state assistance, control and super-

vision WITH A SEPARATE MINISTRY on top. If, on the other hand, what is best for us, and our generations to come, is true co-operation, then let us, as speedily as possible, rid ourselves of the external shackles to which we are now subject to. The state has taken firm hold of the movement, undoubtedly, with all good intentions but, this increasing and never ceasing assistance and spoon-feeding is damaging co-operation almost beyond repair. At the present rate there will be no end to this dependence on the state and there will never be a true co-operative movement in this country, though even in most socialist countries, the co-operative movements there are far more independent than ours is here.

Unfortunate Trends

For the last 20 years or so, well informed sincere co-operators of this country and pioneers of the movement have been expressing grave concern over the unfortunate trends that had crept into the movement after the beginning of the war-time consumer stores drive. They stated in no uncertain terms that our movement should be an independent self-made and self-controlled movement, that no room should be left for the politics of any government to disturb, disrupt and weaken the movement, that most of the functions of the government departments of co-operative development should really be handled by the movement itself, that the movement should administer its own island-wide wholesale organisation and that the movement should have and build up its own sound apex and subsidiary financial structure. But what has happened? The apex wholesale and banking structures have been completely wrested out of the movement in spite of the movement's vehement protests and now, to crown it all, some of us who clamoured for the movement's independence, in that same clamouring breath, say "let us have a separate minister for co-operatives". Is this not lunacy? What consistency is there in this request and the earlier demands? Would not the creation of a separate ministry prove to be an added hindrance to those with which we are already burdened and which we are trying to break away from? Can we expect a minister of any government, as it is today in our country, to forget his political colour when it comes only to co-operation? Have we not had very bad experiences of ministers interfering unreasonably in the affairs of certain co-operatives? That was when there was no separate minister for co-operation. How would it be if and when a separate ministry is created and the minister's entire business will be to deal with co-operatives only? If we sincerely expect that this separate minister would be able, by his efforts, to accelerate the establishment of true co-operation in this country, that he would soon entrust the movement to those within the movement itself and that he would ultimately liquidate himself and his machinery, we are only indulging in wishful thinking, groping in the dark, in an ambitious fool's paradise.

Third Asian Conference

(Continued from page 5)

be preferred, trade by co-operatives with organisations other than co-operatives should be ruled out. On the role of Government and international agencies, the Sub-Committee felt that the Governments should channelise their foreign trade in respect of agricultural commodities and agricultural inputs through co-operatives. It recommended that the Government should give priority to measures intended to help the producers. It further called upon international organisations to press upon the Governments of advanced countries to liberalize imports from developing regions and generally to assign increasing responsibilities to co-operative organisations.

Co-operative Trade Potentialities

The report of the third Sub-Committee on co-operative trade potentialities was presented by Dr. S.K. Saxena and Mr. Krishan Chand, the discussion leaders of the group. They pointed out that their sub-committee had felt that the organisation of an efficient and integrated national co-operative trading organisation was imperative for the promotion of multilateral regional trade. Such an organisation, the Committee felt, could give an edge to co-operative trade activities and also help in ensuring the quality products of exportable items.

This Committee also recommended that technical meetings of businessmen in the Co-operative Sector should be held occasionally. It further felt that the co-operative movements should take steps to effectively utilise the existing and new medias of sales promotion and advertising for promotion of international trade.

On the question of the role of the Governments in the promotion of inter-co-operative trade, the Committee offered several suggestions. These included financial contributions, managerial assistance, training facilities, the granting of monopoly and semimonopoly rights to co-operatives in certain fields, etc.

This Committee also emphasized the need for setting up of agricultural processing industries with the assistance of the advanced co-operative movements. It felt that, for this purpose, it was necessary to formulate sound projects with the help of advanced co-operative movements. It further suggested that increasing use might be made of international finance facilities available to co-operatives through institutions such as the International Co-operative Bank in Switzerland, the Asian Development Bank, and the World Bank. It also felt that the Asian Office of the ICA should be increasingly used for the supply of trading information so that co-operatives interested in international trade may be kept informed of the latest trends.

The reports of all the Sub-Committees were generally approved by the Conference. At the suggestion of the President, it was, however, resolved that a committee comprising Sarva Shri S.S. Puri, S.M. Osman, Dr. S.K. Saxena and P.R. Dubhashi may prepare an integrated report about the decisions of the Conference, incor-

porating the salient recommendations of all the three Sub-Committees. The report of this Committee, when available, will be carried in this journal.

Valedictory Address

The Conference came to a close with an inspiring and a thought-provoking valedictory address delivered by Shri Tarlok Singh, Member, Planning Commission. He said the Conference was dealing with a very complex though important subject of expanding trade and economic relations between Asian countries. In selecting areas for external trade an important test should be how the benefits of co-operative trade could ultimately reach the producer and the worker. While co-operatives may discharge the intermediary role, their ultimate aim should be to improve technology and productivity to build up the base of the economy.

Presidential Remarks

Giving a gist of the deliberations of the Conference, Prof. Gadgil, in his concluding remarks said all the delegates to the conference had laid stress on internal strength, self-reliance and efficiency of co-operative organisations within the region. They had also stressed that it would be necessary, at least in the initial stages, for the concerned governments to provide some kind of financial and organizational support to national co-operative organizations, particularly because they subserved the larger national and social interests. He added, he was happy to note that there was a universal realisation among the delegates that the co-operatives must improve their efficiency, before they approached the Government, for financial or fiscal support.

Ch. Brahm Pershah, the General Secretary of the NCUI, then proposed a hearty vote of thanks to all the delegates, co-operative organisations and workers who had contributed to the success of the Conference. On behalf of the delegates Dr. N.K. Chung, from Korea, thanked the hosts for the excellent arrangements made for

the Conference. Earlier, Shri P.R. Dubhashi, the Director of the Conference, informed the plenary session of the main conclusions of the Conference.

Among the organisations which entertained the delegates to receptions, at-homes, lunches and dinners, special mention may be made of the National Federation of Co-operative Sugar Factories the National Development Corporation, the Afro-Asian Rural Reconstruction Organisation, the International Co-operative Alliance, the National Agricultural Co-operative Marketing Federation, the Ministry of Food, Agriculture Community Development & Co-operation and the Delhi State Co-operative Bank.

BACKGROUND

The Asian Agricultural Co-operative Conference which met in New Delhi from January 23 to 28, 1967, was the third in a series of Conferences held on this subject since 1962. The First and the Second Asian Agricultural Co-operative Conferences were held in Tokyo (Japan) in 1962 and 1964 respectively.

The 19th Conference of the International Co-operative Alliance, held in Paris in 1954, had passed a resolution that to promote co-operation between the newly developing countries in Asia, Agricultural Co-operative Conferences of such countries be held occasionally to enable them to meet and discuss matters of common interest.

In pursuance of this recommendation, the first Asian Agricultural Co-operative Conference was held in Tokyo from April 17 to 26, 1962.

The Second Conference in the series was also held in Tokyo from April 27 to May 2, 1964. This Conference discussed measures to develop multi-purpose rural co-operatives in the region as also measures to develop multilateral trade relationships between them.

As the last subject was not covered in detail, it was decided that the Third Asian Agricultural Co-operative Conference, to be held in India, might take up this matter in greater detail.

THE THENMARADCHY M. P. C. SS. UNION LTD.,

'Phone : 896.

Kandy Road,
Chavakachcheri.

Visit our Hardware Section for your requirements of Building Materials.

We deal in :

ZAITON BRAND ROOFING TILES,
ELEPHANT BRAND ASBESTOS SHEETS,
HOUSEHOLD ARTICLES, TEXTILES, TRUCK
CAR TYRES, LOTUS BICYCLE TYRES, ETC.

EARN AN EASY RS. 150/- PER MONTH

JOIN YOUR LOCAL WEAVING CENTRE

Handloom Sarees, Verties, Shawls, Table Cloth, Bed
Spreads, Chairbacks, Handkerchiefs, Pillow Cases,
Towels, Door and Window Curtains.

Available in lovely designs and enchanting colours at

**Jaffna Co-operative Textile
Societies Union,**

10, CLOCK TOWER ROAD, JAFFNA.

Colombo Newsletter

From: ALPHA

LAND ALIENATION PROGRAMME

The Ministry of Lands proposes to step up its land alienation programme in 1967.

According to its proposals, approximately 13,000 landless peasant families will be settled under major irrigation schemes covering 27,000 acres of paddy land.

Of this, 14,000 acres of paddy land are under major irrigation schemes in the districts of Anuradhapura, Matale, Kurunegala, Moneragala, Vavuniya, Batticaloa, Jaffna, Trincomalee and Badulla.

Six thousand families are to be settled in the Uda Walawe Scheme, under the River Valleys Development Board, on 12,000 acres of paddy land and 6,000 acres of highland. Land kachcheries will be held in this connection shortly.

MILK PROJECTS

The World Bank is to provide assistance for three projects in animal husbandry.

In this connection, a two-man team from the World Bank was in the island recently to evaluate the programmes.

The projects are:—

(1) milk production in the upcountry to supply milk requirements to the spray drying plant at Ambewela.

(2) a condensary at Polonnaruwa.

(3) milk production in coconut growing areas to supply the dairy plant in Colombo.

STREET NAMES

I had occasion in these columns earlier to refer to the haphazard and indiscriminate manner in which street names in the city are being changed to suit the whims and fancies of city fathers.

Now, I find—despite vehement criticism in the Press and by the public—the situation has not changed a bit. In fact, it seems to be getting worse.

The latest news from the Municipal Council is that six more roads are to be renamed,

the Finance Committee having sanctioned the proposals.

Meanwhile, two councillors are seeking to have an entire ward, a playground and three roads renamed.

Mr. H. D. S. Dharmasiri-wardena wants the name of his ward—Wanathamulla—changed to Dharmapala Pura. He also wants a section of Baseline Road renamed Sri Neegrodharama Mawatha.

Another member, Mr. M. G. Mendis, is seeking to have a section of Maradana Road renamed Gongalegoda Banda Mawatha, Serpentine Road changed to Purnanapu Mawatha and Campbell Park renamed Madduma Banda Udayanaya.

Street names changing is going on unabated—and the hapless public sit and stare helplessly.

POYA DAY FAIRS

The first of the Poya Day Fairs was an unqualified success. Which is not surprising because a distinguishing characteristic of the 'Pola' is the elimination of the blood-sucking middleman. For the first time, perhaps, the producer has been able to establish direct contact with the buyer. And this as it should be.

Everybody is talking about the 'Pola'—how cheap everything was, what a wonderful idea it is and that the Government is at last taking some positive steps to alleviate the condition of the middle and poorer classes.

Vegetables and fruits were not merely cheap—they were available in plenty and what is more, they were garden fresh.

I wonder why some co-operative venture has not thought of participating in the Fair. Surely a co-operative organisation can run a sort of superstore, with all goods under one roof, for the benefit of the consumer. This is an opportunity for co-operatives to drive home to the people the invaluable role and place co-operation has in their lives.

DIARY OF EVENTS

Feb. 4 Independence Day

Mar. 1 Indian Supreme Court held that Parliament had no power to abridge or take away the fundamental rights guaranteed under the Constitution.

11 Privy Council upholds validity of the Ceylon Labour Tribunals appointed by the PSC.

13 People's Consultative Congress voted to dismiss Dr. Soekarno from his post of President.

14 Prime Minister Indira Gandhi's new Govt. sworn in.

18 Panel of three judges ruled that Clay L. Shaw, retired New Orleans businessman, should stand trial on a charge of conspiring to murder President Kennedy.

Distribution

(Continued from page 1)

largest turnover. Its January turnover (including that of the branch depot it runs) was Rs. 32,479/12 cts. Its net profit up to 3-3-66 was Rs. 4,691/14 cts. The large turnover can perhaps be attributed to its multifarious activities: it does contracts e.g. it constructs GPS Stores; it has also built a CFB roadway. Besides, it runs a cigar manufactory and also supplies onion koodus to the NDAPC. Its future plans include running a farm modelled on the Govt. Farm at Thinnevely. At the moment, it buys agricultural products from cultivator-members and surrenders them to the Govt. under the GPS: its recent intake of potatoes (the N'Elia variety) was 384 cwts., and it expects to despatch the 2nd consignment of potatoes (the Holland variety) soon. Apart from potatoes, the MPCS also buys chillies and Bombay Onions from cultivator-members. The Society has also started 2 Savings Schemes for its members and their relations. The Society's general prosperity is reflected in the new, storeyed building it has put up.

In the concluding article, I shall refer to some general problems arising out of our survey.

(To be concluded)

'Not merely a place where you buy your requirements'

The Co-operative Movement will never progress so long as people think that the co-operative is merely a place where they buy their requirements, observed Mr. M. Mathibala-singham, ACCD Jaffna East, declaring open the consumer store of the Vannarponnai MPCS. He emphasised that honesty and integrity were essential if the Co-op. Movement was to flourish.

Mr. M. Mahalingam, a member of the Executive Committee said that co-operation was part and parcel of the democratic way of life.

Mr. S. Somaskandan presided and Mr. E. Ratnasingham proposed the vote of thanks.

DAYLIGHT ROBBERY, SAYS PRESIDENT

We are told that some regulations were passed recently empowering the Minister to take over MPCU Unions. This is tantamount to daylight robbery.

So said Mr. R. Rajaratnam, President NDCF, inaugurating the two-day seminar of the Thenmaradichy East MP CS Union, Kodikamam.

The Government, said Mr. Rajaratnam, should realise that that Unions and societies belong to the members. If there were any malpractices among the societies, the CCD was empowered to take appropriate action. That was the only civilised course open in a democratic society. If the authorities felt that the Unions were not distributing food-stuffs, for instance, satisfactorily then, argued Mr. Rajaratnam, the only course open for the Government was to take away that function from the Co-operative Movement and instead make its own arrangements for the distribution. But the Govt. had no right to grab others' property.

Mr. Rajaratnam also appealed to the Govt. not to treat the Co-operative Movement like a harlot. He stressed that the Co-op Movement should learn to maintain its dignity by becoming self-supporting and self-reliant. This, he claimed, was the only way for the Co-operative Movement to free itself from subservience to any Government in power, and establish its equality.

Every member, emphasised Mr. Rajaratnam, should realise that the society was his. If this feeling was absent, the society would never prosper. He pointed out that the proper functioning of a society depended on the members and members alone and not on government officials. He deplored the fact that the Govt. had not lived up to its Throne Speech promise of making the Co-op Movement a People's Movement, but was instead exploiting it for its own ends.

Mr. Rajaratnam denounced those honest and upright men who ran down co-op societies as hot-beds of corruption but refused to join the Movement and shoulder any responsibilities. Describing them as cowards, he appealed to them to play a more constructive role by joining the Movement and reforming it from within. If societies continued to remain corrupt then they would be unable to stand up to the Govt. and fight for their rights. It was high time, said Mr. Rajaratnam, that the Movement purged itself of dishonesty and

corruption. For this, a knowledge of co-operative principles was essential. That is where seminars came in useful because they helped to disseminate such knowledge.

The President, Mr. T. Subramaniam, said that seminars helped to clear doubts, and facilitated the exchange of views. It was also a way of bringing together the delegates of the affiliated societies and finding out their grievances. He added that this was the second seminar held since the Union was formed in 1959.

Having explained briefly the general purposes of a seminar, Mr. M. Mathibala-singham, A CCD, Jaffna East, stated that group discussions proved especially useful with a small number of persons: ten or fifteen was the ideal number. A larger group would prove too unwieldy. Conceding that knowledge had both good and bad effects, he remarked humorously that even to rid co-op societies of the thieves who battered on them, a knowledge of the proper functioning of societies was essential. If everyone possessed a knowledge of the fundamental principles of co-operation and lived by them, there would be no corruption and dishonesty in societies.

Pointing out that it was virtually impossible to eradicate self-interest, Mr. Mathibala-singham said that co-operation was meant for ordinary people not sages, and therefore was based on a certain degree of self-interest. It was human to look after one's interest first. Co-operation looked after the self-interest of all the members, thus bringing about a common benefit. One joined the Co-op Movement to better one's position: this would be possible only if everyone's interest was safeguarded. This was a truth, stressed Mr. Mathibala-singham, which the experience of society had proved over and over again. Ignorance was the cause of dishonesty and corruption: some people had the mistaken notion that they could prosper only by deceiving others. Such seminars, said Mr. Mathibala-singham, helped to dispel ignorance and spread a knowledge of the fundamental principles of co-operation. The future of the country depended on the Co-op Movement. Therefore it was the duty of every member to be thoroughly conversant with co-operative principles. He appealed to them not to sacrifice such a noble movement on the altar of selfishness and pettiness.

THE JAFFNA CO-OP. PROVINCIAL BANK LTD.

PAID UP SHARE CAPITAL	...	Rs. 191,495-00
STATUTORY RESERVES	...	" 234,935-66
OTHER RESERVES	...	" 368,373-32

FIXED DEPOSITS

Interest on Fixed Deposits for 3, 6 & 12 months is paid at the rate of 1%, 2%, and 3% respectively. On Deposits for 5 years and over and on Deposits for 10 years and over the rates are 3½% and 4% respectively.

SAVINGS DEPOSITS

Interest at the rate of 2½% is allowed on Savings Deposits. Arrangements can be made to withdraw monies from this account daily.

PAWN BROKING

Pawn Broking is done at all our Branches. The Rate of interest charged is 9%. Repayment by instalments is allowed.

Branches:

Jaffna—Paranthan—Chunnakam—Point Pedro—
Chavakachcheri—Chankanai—Kayts—
Vali East (Averangal).

Head Office:

59, MAIN STREET, JAFFNA.

Jaffna Supply Station Vahuppu Workers Co-operative Labour Society Ltd.

No. 10, 1st CROSS STREET. — JAFFNA.

First Co-operative Labour Society
to be
Registered in Jaffna.

CONTRACT UNDERTAKEN:

1. Handling and Transport in Jaffna Govt. Supply Station.
2. Stevedoring in Cargo ships.
3. Bottling of Arrack in Excise Warehouse.
4. Transport of Food Stuffs between Supply Stations.

யாழ். நகரத்தில் அரசாங்க உணவுப் பங்கீட்டுத் திட்டம் திருப்திகரமாக இயங்குகின்றது !

கூட்டுறவு

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச்சபையின் வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம், 1-4-1967.

முழுமையான மதிப்பீடு தேவை

இப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய குழுவைச் சேர்ந்த மூவரும் கூட்டுறவுத் திணைக்கள அலுவலர் ஒருவரும் அணிமையில் யாழ்ப்பாணம் காரியாதிகாரி பிரிவினரின் சில பாவனையாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பார்வையிட்டனர். இந்த மதிப்பீடு தவிர்க்க முடியாத குறுகியதொன்றும் இருந்தபோதிலும், அதிலிருந்து ஓர் உண்மை புலப்பட்டது. அதாவது, இப்பகுதியிலேயுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் எவ்வாறு இயங்குகின்றன என்பது பற்றிய முழுமையான ஆராய்ச்சியை நடாத்தவேண்டியதின் இன்றியமையாமையே ஆகும். இவ்வாறான சுயமதிப்பீடு கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அத்தியாவசியம், இத்தகைய சுயமதிப்பீட்டிற்கு வழிவகுப்பது கூட்டுறவுத் திணைக்கள அலுவலரின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாக நாம் கருதுகின்றோம்.

எமது ஆசிரிய குழு பார்வையிட்ட ஐந்து சங்கங்களும் வெவ்வேறு ரகங்களைச் சேர்ந்தவை. அவைகளும் உறுப்பினர் தொகையிலும் விற்பனை முறையிலும் நிருவாகத் திறமையிலும் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள தொண்டிலும் அவற்றிற்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள். வடபகுதி கூட்டுறவு இயக்கம் இன்னும் முன்னேறுவதற்கு இடம் உண்டு என்பது எமது மதிப்பீட்டின் போது புலனாயிற்று. எல்லா கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஒரே அச்சில் வார்க்கப்பட்டனவாயிருக்க வேண்டும் என்றே, அல்லது அவற்றிலே தனித்துவம் இருக்கக்கூடாது என்றே நாம் கூற முன்மையில்தான் ஆனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பொருளாதார ரீதியில் உயிர்வாழக்கூடியவையாயும், உறுப்பினர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வல்லனவாயும் இருத்தல் வேண்டும் என்றே நாம் வற்புறுத்துகின்றோம். யாழ் நகரின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் விற்பனை நிலையங்கள் இருத்தல் வேண்டும் என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இருப்பது போன்று இத்தனை சங்கங்கள் இருக்க வேண்டியதில்லை. யாழ்நகரம் கூட்டுறவு நகரம் என்று புகழ் பெற்றது. இத்தகைய இடத்தில் இத்தனை தத்துவம் பெற்ற வியாபாரிகள் இருத்தல் வெட்கம் அன்றே. இதுபோன்ற கடைகள் சில இரவு பகல் என்று பார்க்காது சாயிப்புச் சட்டத்தையும் மீறி ஒற்றைக்கதவைத் திறந்து வைத்து வியாபாரம் நடாத்தி வருகின்றன. ஆனால் வேடிக்கை என்னவெனில் சட்டத்தின் பாதுகாவலரே இக்கடைகளுக்குச் சென்று பொருள்களை வாங்குவதே.

யாழ் நகரிலுள்ள கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றிய முழுமையான மதிப்பீடு நடாத்தப்பட்டால் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் புனரமைப்பின் அவசியம் புலப்படும். கருத்துள்ள நிருவாக அமைப்பு முறையிலும், மாவட்டரீதியிலும் ஒரு முகப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படையிலும் இலங்கைக் கூட்டுறவு இயக்கம் எவ்வாறு புனரமைக்கப்பட்டவென்றோ, அவ்வாறே யாழ் நகரிலும் கருத்துள்ள நிருவாக அமைப்பு முறையிலும் இக்காலத்திற்குரிய தோரணையிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் புனரமைக்கப்பட வேண்டும். இத்துடன் கூட்டுறவுப் பேரங்காடிகளும் நிறுவப்பட வேண்டும். இவ்வாறான பேரங்காடிகளை உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கவேண்டிய கட்டுப்பாடுகளுடன் இணைக்கும் முறையை கூட்டுறவு இயக்கத்தினால் சுலபமாகக் கண்டுபிடிக்க முடியும். 'ஒருவர் பலருக்காக பலர் ஒருவருக்காக' என்ற சுலோகம் தனிப்பட்ட உறுப்பினர்க்கு மட்டுமன்று, சங்கங்களுக்கும் பொருந்தும். இக்கோணத்திலிருந்து நோக்குமிடத்து யாழ் ப. நோ. கூ. சங்கச் சமாசத்தின் பங்கு அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததென்ற உண்மை தெளிவாகின்றது. யாழ்ப்பாண காரியாதிகாரி பிரிவிற்கு மொத்த வியாபாரியாக இருந்தால் மட்டும் போதாது, அதன் பெயருக்கேற்ப பல நேரக்கங்களை நிறைவேற்றும் சமாசமாய் இருத்தல் வேண்டும். அதனிடமுள்ள பல்வேறு பாவனையாளர் கைத்தொழிற் பொருள்களும் சங்கக்கடைகளைப் புதுப்புது மார்க்கங்களில் அழைத்து செல்வனவாய் அமைதல்வேண்டும். நவீனகிட்டங்கிலும், பொதியளவு பாரப் பொறிவண்டி சளும் இருந்தால் பொருள்களைச் சங்கக்கடைகளுக்கு விநியோகிப்பது மிகவிரைவாகவும் அதிக சிக்கனத்துடனும் நடைபெறும். மேலும், இப்பகுதியில் கடமையாற்றும் கூட்டுறவு ஊழியரை ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட சேவையில் அடக்க இச்சமாசம் உதவலாம். இதனால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் சில ஸ்தானங்கள் காலியாகும்போது அவற்றிற்கேற்ற ஊழியரைத் தேர்ந்தெடுப்பது சுலபமாய் இருக்கும். தவிர பதவி உயர்விற்கான வாய்ப்புகள் இருத்தல்ஊழியருக்கு உற்சாகத்தை அளித்து அவர்களை ஊக்குவிக்கும். இவ்வாறு ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட சேவை நடைமுறையில் இருந்தால் சமாசத்திலுள்ள உயர் பதவிகளுக்கு இவ்ஊழியரிடமிருந்து ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம்.

பொதுப்படையாக நோக்குமிடத்து பங்கீட்டுப் பொருள்களை விநியோகிப்பதில் யாழ் நகரத்திலுள்ள சங்கக்கடைகள் திருப்திகரமாக இயங்குகின்றன என்று கூறலாம். ஆனால் பங்கீட்டு முறையிலோ அரசாங்கத்தின் பணவுதவிகளிலோ வேறு குழ்ச்சிகளிலோ நுகர்வோர் கூட்டுறவு இயக்கம் நண்டகாலம் உயிர்வாழ முடியாது. எமது சொந்தக்கால்களிலே நிற்க நாம் உடனடியாகப் பழக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு தீர்க்கதரிசனத்துடன் திட்டங்களை வகுக்கவல்ல திறமையான தலைவர்கள் தேவை. அத்தகைய தலைவர்களின் தொண்டின் மூலம் கூட்டுறவு இயக்கம் வெறுமனே உயிர்வாழ்தல் மட்டுமல்லாது, நாட்டிலே அரும்பெரும் சேவையும் புரியும்.

வாசகர்களுக்கு

இந்த இதழின் எமது 5வது மலர் முடிவடைகின்றது.

எமது பத்திரிகையைப் பற்றி உங்களது கருத்துக்களை எழுதி அனுப்புகள். எமது பத்திரிகை நிறப்பு உங்களது ஆலோசனைகளைக் கூறுங்கள். உங்களது அபிப்பிராயங்களை நாம் வரவேற்கின்றோம்.

எமது பத்திரிகை கட்டி, மதசார்பற்றது என்பதை வாசகர்களுக்கு மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறோம். அதில் கூட்டுறவு விடயங்களுடன் பொதுவிடங்களும் வெளியிடப்படுகின்றன.

கூட்டுறவு வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபையின் உத்தியோக பூர்வமான ஏடு.

சங்கங்களைப் பார்வையிட்ட குழுவின் முடிவு

எத்தனையோ பரிசோதனைகளுக்குப்பின் இறுதியிலே மிக காய், கொத்தமல்லி போன்ற பொருள்கள் பங்கீட்டு முறையிலே பொதுமக்களுக்கு விநியோகிப்பது என்ற முடிவிற்கு அரசாங்கம் வந்துள்ளது. இத்திட்டம் திருப்திகரமாக இயங்குகின்றதா? பொது மக்களுக்குக் குறிக்கப்பட்ட அளவு அத்தியாவசிய உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றனவா என்பனவற்றை அறியும் பொருட்டு இப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய குழுவைச் சேர்ந்த மூவரும் கூட்டுறவுத் திணைக்களத்தைச் சார்ந்த அலுவலர் ஒருவரும் யாழ்ப்பாணம் காரியாதிகாரி பிரிவினரின் ஐந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. சங்க சமாசத்தினையும் சென்று பார்வையிட்டனர்.

அரசாங்கம் வகுத்துள்ள பங்கீட்டுத்திட்டம் திருப்திகரமாக இயங்குகின்றது என்பது எமது மதிப்பீட்டின் போது புலனாயிற்று. தத்துவம் பெற்ற வியாபாரிகள் எவ்வாறு இத்திட்டத்தினை அமுல் செய்கின்றார்கள் என்பது பற்றி நாம் ஒன்றும் கூற முடியாது இருக்கின்றது. இதற்குரிய காரணங்கள் சொல்லாமலே விளங்கும்.

நேருசி இல்லை

நேருசியின்படி பொருள்கள் இங்கு விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றில் மேலதிக நேரம் வேலை செய்தோ அல்லது இதற்கென்று கூடுதலான ஊழியரை குறிப்பிட்ட நாளைக்கு வேலைக்கமர்த்தியோ பொருள்களை விநியோகிக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக அரியால ப. நோ. கூ. சங்கம் பின் சொல்லப்பட்ட முறையைக் கையாளுகின்றது. பொதுவாக செவ்வாய்க்கிழமையும், புதன்கிழமையுமே அதிக வியாபாரம் நடைபெறும் நாட்களாகும்.

மிளகாய்க்கும், மல்லிக்குமே அதிக கிராக்கி இருப்பதாக நாம் அறிகின்றோம். மைசூர் பருப்பையும், மாசிக்கருவாட்டையும் பாவனையாளர் அவ்வளவாக நாடுவதில்லையாம். பங்கீட்டுமுறையில் விநியோகிக்கப்படும் பொருள்களுக்கு கென தவிரான ஒரு இடாப்பு வைத்திருக்க வேண்டுமெனக் கூட்டுறவுத்திணைக்களம் உத்தரவு பிறப்பித்துள்ள போதிலும் நாம் பார்வையிட்ட சங்கங்களில் இருசங்கங்கள் மாதிரம் இவ்விதிக்மைய நடந்து வருகின்றன என்பதை அறிந்தோம்.

ஐப்பான் துணி

காந்தசட்டக்கான ஐப்பான் துணி சங்கங்களுக்குப் பெருந்தொல்லையைக் கொடுத்திருக்கின்றது. இந்தத் தலையிடியைத் தற்காலிகமாகத் தவிர்ப்பதற்கு திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. சங்கம் யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. ச. சமாசத்திடமிருந்து துணிகளை இன்னும் எடுக்கவில்லை. ஏனைய சங்கங்கள் கிடைத்ததுணிகளை நிருவாகக்குழுவின் தகவரையின் படியே விநியோகித்துள்ளன. நாங்கள் பார்வையிட்ட சங்கங்களில் ஒரு சங்கம் தமக்குக் கிடைத்த ஐப்பான் துணிகளை நாம் அங்கு சென்ற அன்றுவரை விநியோகிக்கவில்லை.

விண்ணப்பங்களை நிருவாகக் குழு இன்னும் பரிசீலனை செய்யாததுதான் இதற்குக் காரணம் என எமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் சமாசத்திலிருந்து பாரப் பொறிவண்டிகள் மூலமே சங்கங்களுக்குப் பங்கீட்டுப் பொருள்கள் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இப்பொறிவண்டிகள் தனியார் சொத்தாக இருப்பதால் பொருள்களை ஏற்றி இறக்குவதில் ஓரளவு சுரண்டல் இடம் பெறுகின்றது. மேலும் தமது பொறிவண்டிகள் நிரம்பும் வரை இவர்கள் சமாசத்திலிருந்து நகர்வதில்லை. ஆதலால், பொருள்கள் சங்கங்களைப் போய்ச் செருவதில் ஓரளவு தாமதம் ஏற்படுகின்றது. சமாசத்திடம் போதியளவு பாரப் பொறிவண்டிகள் இருந்தால் இந்தநிலைகளைச் சீர்ப்படுத்தலாம். ஆனால் அவப்பேரக இன்று சமாசத்திடம் மூன்று பாரப்பொறி வண்டிகளே உள். மேலும் அவற்றில் ஒன்று பழுதுபட்டுள்ளது. தவிர சமாசத்திற்குச் சொந்தக் கட்டிடம் இல்லாததினால் பொருள்களைப் பல இடங்களிலிருந்து சங்கங்கள் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இதனாலும் காலதாமதம் ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. திங்கட்கிழமைகளில் சங்கங்கள் சமாசத்திடம் இருந்து தமக்குரிய பங்கீட்டுப் பொருள்களை பெற்றுக்கொள்கின்றன. ஒரு நாளிலேயே பங்கீட்டுப் பொருள்களை விநியோகிக்க வேண்டும் என்ற அரசாங்க விதிக்கமையவே இது நடைபெறுகின்றது.

இனி நாம் பார்வையிட்ட சங்கங்களின் விபரத்தைச் சற்று ஆராய்வோம்.

(1) அரியால ப. நோ. கூ.-சங்கம் இதற்குச் சொந்தக் கட்டிடம் உண்டு. தாபிக்கப்பட்டு 7 வருடங்கள் ஆகின்றன. உறுப்பினர் தொகை 266/ பங்கீட்டரிசி புத்தகத்தொகை 1667/ ஒரு பங்கின் மதிப்பு ரூ 50/- (5 தவணைகளில் கட்டலாம்). உணவுப் பொருள்களுடன் சீமெந்து புடவை போன்ற பொருள்களும் இங்கு விற்பனைக்கிடுக்கின்றன. இத்தடன் ஒரு நெசவு நிலையத்தையும் இச்சங்கம் நடாத்துகின்றது. தவிர விவசாயத்தில் ஈடுபட்ட அங்கத்தினர்க்கு இதுவரை 27000 ரூபாவை கடனாக வழங்கியுள்ளது. அதில் ரூ. 11000/- மீட்டுக் கொண்டது. தைமாதத்தில் விற்புமுதல் ரூ. 7550/- இச்சங்கத்தில் 4 பேர் கடமை யாற்றுகின்றனர். அவர்களுக்கு மாதாந்தம் சம்பளமாக வழங்கப்படும் தொகை 427-50. மொத்தமாக ரூ. 324/- உப உணவுப் பங்கீட்டு அட்டைகளில் 279 அட்டை விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தன. (83 வீதம்) நெசவு நிலையத்தில் 24 பெண்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். சராசரி ஒவ்வொருவரும் மாதாந்தம் 60/- பெறுகின்றனர். அந்நிலையத்தில் 7 கைத்தறிகள் உள். மாதாந்தம் ரூ. 3000/- பெறுமதியான சேலைகள், வேட்டிகள், துவாய்கள், சால்வைகள் இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்றன. அரைவருட சுத்தலாபம் ரூ. 837/- இப்பொழுது உறுப்பினருக்

கான சேமிப்புத்திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கின்றது.

(2) நல்லூர் பட்டின விற்பனை நிலையம் (யாழ்ப்பாணம், நோ. கூ. ச. சமாசத்தினால் நடாத்தப்படும் 14 விற்பனை நிலையங்களில் இதுவும் ஒன்று). மொத்தமாக 209 அட்டைகளில் 173 விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தன. (82% வீதம்) மொத்தமாக 1092 பங்கீட்டரிசிப் புத்தகங்கள் உள். இங்கு உணவுப் பொருள்களும் சில்லறைச் சாமான்களும் விற்பனைக்கிடுக்கின்றன. இரண்டு ஊழியர் கடமையாற்றுகின்றனர். அவர்களுக்கு மாதாந்தம் ரூ. 254/- சம்பளமாக வழங்கப்படுகின்றது. தைமாத விற்புமுதல் ரூ. 3155/41.

(3) சின்னக்கடை கூ. ச.-மொத்தமாக 271 அட்டைகளில் 267 (98% வீதம்) விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தது. உறுப்பினரின் தொகை மனேஜருக்குத் தெரியவில்லை. தைமாத விற்புமுதலும் அவருக்குத் தெரியவில்லை மொத்தமாக 1666 பங்கீட்டரிசிப் புத்தகங்கள் இச்சங்கத்தில் உள். 2 ஊழியர் கடமையாற்றுகின்றனர். அவர்களுக்கு மாதாந்தம் 175/- சம்பளமாக வழங்கப்படுகின்றது.

(4) சண்டிக்குளி கூ. ச.-மொத்தமாக 2059 பங்கீட்டரிசிப் புத்தகங்கள் உள். 378 அட்டைகளில் 259 விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தன. (68% வீதம்) தைமாத விற்புமுதல் ரூ. 9000/- 4 ஊழியர்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். மொத்தமாக 366/- சம்பளமாக இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. உறுப்பினர் தொகை மனேஜருக்குத் தெரியவில்லை.

(5) திருநெல்வேலி ப. நோ. கூ. ச.- 1956 ல் ப. நோ. கூ. சங்கமாகிய இந்நிறுவனத்திற்கு மேல்மாடியுடன் அமைந்த ஒரு கட்டிடம் இருக்கின்றது. 3795 அரிசிப்பங்கீட்டுப் புத்தகங்கள் உள். 678 அட்டைகளில் 615 அட்டைகள் விநியோகிக்கப்பட்டிருந்தன. (90% வீதம்) உறுப்பினர் தொகை 597. தைமாத விற்புமுதல் ரூ. 32479/12. துணி, உணவுப்பொருள்கள் சாய்ப்புச் சாமான்கள் போன்றவற்றை விற்பதுடன் இச்சங்கம் நிற்கவில்லை. கொந்தரத்தை எடுத்துச் செய்வது, உருளைக் கிழங்கு, பம்பாய் வெங்காயம், மிளகாய் போன்றவற்றை உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெற்று அரசாங்கத்திற்குக் கொடுப்பது, வடபகுதி விநியோக விற்பது செலவுகள் கூடுதல் விற்பது சுருட்டு விற்பனை போன்ற வற்றில் இச்சங்கம் ஈடுபட்டுவருகின்றது. எல்லாமாக 11 ஊழியர் கடமை புரிகின்றனர். அவர்களுக்குச் 1114/- சம்பளமாக வழங்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு சகாய நிதியுண்டு. சங்கத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு ஊழியரின் தனிப்பொறுப்பில் உள்ளது. உறுப்பினர்களுக்கும் அவர்களது உறவினர்களுக்கும் இரண்டு வகைச் சேமிப்பைச் சங்கம் நடாத்துகின்றது. 31-3-66 வரை சுத்தலாபம் 4691/14

தூரப்பார்வை.-சுலேர்

கலையும் பணமும்

அணிமையில் பிரபல சந்தி வித்துவான் பாலமுரளி கிருஷ்ணாவின் பாட்டுக் கச்சேரி யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது. கர்நாடக சங்கீதத்திலே ஒரு புதுப்பாணியைக் கையாண்டு எல்லோரது மனத்தையும் தன்பாலிழுத்து வரும் அன்றாது கச்சேரிக்கு அன்று பெரிய கூட்டம் கூடியது. இக்கச்சேரிக்கு அமைந்த மிகக் குறைந்த பிரவேசக் கட்டணம் ஐந்து ரூபா. இந்நிலையில் பல ஏழைச் சங்கீதக் கலைஞர்களும் ரசிகர்களும் அவரின் கச்சேரியை நேரில் கேட்க முடியாது விட்ட நெடுபச்சுக்கள் எமக்குக் கேட்டன.

கலையார்வமும், கலைச்செல்வமும் கொண்டுள்ள நமது கலைஞர்கள், பிறநாட்டவரின் கலை வித்தகத்தை அநுபவிக்க விடாது பணம் வாசலை இறுக்கி அடைத்து விட்டதென்றால் அதை எம்மால் பொறுக்க முடியாமல் இருக்கின்றது. இந்த ஒரு நிசுப்சிமாத் திரமல்ல, இதுபோன்ற பல நிசுப்சிகள் இதுவரை நடந்துள்ளன. கலையில் துரித வளர்ச்சியடைந்து வரும் எமது நாட்டவர் பிற நாட்ட உயர்ந்த கலைஞர்களின் கலையை அநுபவிப்பது அவர்களது கலைவளர்ச்சிக்குச் சிறந்த உணவாகும். தனிப்பட்ட ஒருவர் இதுபோன்ற நிசுப்சிகளை நாடாக்கும் போது எத்தனையோ பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இத்திறையில் அரசாங்கம் ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து, கலை உலகில் பணத்தினால் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், மனச்சலிப்புக்களையும் போக்கி பரஸ்பரம் சிறந்த கலைப் பரிவர்த்தனையைச் செய்ய முன்வரவேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

சிங்கள நாடகம்

சிங்கள நாடகத்துறை மிகவும் பெரிய வளர்ச்சியை அடைந்துவிட்டது என்று இன்று அனைவரும் பேசிக்கொள்ளும் வேளையில் ஒரு சிங்கள நாடகத்தை யாழ்ப்பாணத்திலே பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. எனக்குத் தெரியக் கூடியதாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்த முதல் சிங்கள நாடகம் இதுதான்.

‘ஒரு பாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்’ பார்க்கும் எண்ணத்துடன் ‘வெஸ் முகுனு’ என்னும் அந்த நாடகத்தைப் பார்க்கச் சென்றேன். இந்த நாடகம் டெனிசி வில்லியம்ஸ் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஒரு நாடகத்தின் மொழி பெயர்ப்பாகும். எனவே, சிங்களச் சகோதரரின் பண்பாடு கலாச்சாரம் இவைகளை இந்த நாடகம் பிரதிபலிக்க முடியவில்லை. ஒரு இனம் கொண்டாடும் கலைகள் அவ்வினத்தின் பண்பாடு கலாச்சாரம் பாரம்பரியங்களைப் பிரதிபலித்துக் காட்டவேண்டும் என்பதையே என்போன்றோர் விரும்புகின்றனர். இதுதான் நியதியும்.

இதுதவிர மேற்படி நாடகத்தில் எல்லோரது நடிப்பும் வெகு இயற்கையாக இருந்தது. மேடை அமைப்பு, ஒளியமைப்பு யாவும் மிகவும் நுணுக்கமாகவும், நவீனமாகவும் கையாளப்பட்டது. நாடக நட்புலாங்கம் நயமாக இருந்தது. இந்தக் கலை நுணுக்கங்களைப் பொறுத்தமட்டில் சிங்கள நாடக உலகம் முன்னேறி இருக்கிறது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டில்

கூட்டுறவு

செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டில் உள்ள சுமார் 1½ கோடி மக்கள் தொகையில் ஐம்பது சதவிகிதத்தினர் கூட்டுறவியக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இந்தத் தேசத்தில் கூட்டுறவியக்கம் செயற்பட்டு வருகிறது. இரண்டாவது மகாயுத்தத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட பொருள்களின் விலைவாசி ஏற்றத்தைத் தடுக்கவும், கள்ளமார்க்கெட்டை ஒழிக்கவும் இந்த இயக்கமானது தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. இயக்கத்துக்கு அரசாங்கத்தின் ஆதரவு கணிசமான அளவில் இருந்து வருகிறது. அரசாங்கம் நடத்திவரும் பொருள் உற்பத்தி, விநியோகம் சம்பந்தமான பல நிறுவனங்களுடன் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சுமுகமான வகையில் போட்டி போட்டுக்கொண்டு செயற்படுவதால் இந்த இருவகை நிறுவனங்களும் சரியான முறையில் சீராக முன்னேற நல்ல வாய்ப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன.

செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டில் விவசாயம், பண்டங்களின் உற்பத்தி, விநியோகம், வீடமைப்பு ஆகிய துறைகளில் கூட்டுறவியக்கம் நன்கு முன்னேறியுள்ளது. மத்திய கூட்டுறவுச்சபை (General Co-operative Council) என்னும் ஒரு ஸ்தாபனம் உண்டு. இந்த நிலையத்தான் இந்த நாட்டில் கூட்டுறவியக்கத்தின் கொள்கையை வகுக்கும் தலைமையான ஸ்தாபனமாகும். அரசாங்கத்தோடும், வெளிநாடுகளிலுள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களுடனும் இந்த சபை தொடர்பு கொண்டுள்ளது. நாட்டில் உள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு அவற்றின் முன்னேற்றத்துக்காக அது சேவை புரிகிறது.

எல்லா கிராமங்களிலும் கூட்டுறவியக்கம் பரவியுள்ளது. இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயக் கூட்டுறவுகளில் சுமார் பத்து லட்சம் உறுப்பினர்கள் சேர்ந்துள்ளார்கள். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நடவடிக்கைகளுடன், விளைபொருள்களைப் பக்குவம் செய்வதிலும், அவற்றை விற்பனை செய்வதிலும் இச்சங்கங்கள் தக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளன. பல்வேறு வகை

யான 400 இதர உற்பத்திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் உள்ளன. 14,000 அங்கத்தினர்கள் இவற்றில் சேர்ந்துள்ளார்கள். கண்ணாடிச் சாமான்கள், பாண்டங்கள், உடைகள் ஆகியன தயாரிப்பதிலும், தேயற்கலை, முடி திருத்தகம் முதலிய துறைகளிலும் இச்சங்கங்கள் செயலாற்றி வருகின்றன.

நகர்ப்புறங்களில் கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. மத்திய வகுப்பாரின் குடியிருப்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதில் அவை சிறந்து பணியாற்றியுள்ளது. 2,000 கூட்டுறவு வீடமைப்புச் சங்கங்கள் உள்ளன. அவற்றில் கிட்டத்தட்ட 2½ லட்சம் அங்கத்தினர்கள் சேர்ந்துள்ளார்கள்.

கூட்டுறவுப் பண்டசாலைச் சங்கங்கள் செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டின் மிக முக்கியமான ஸ்தாபனங்களாய் இருந்து வருகின்றன. கிராமப் பகுதிகள் பூராவிலுமே இவை வியாபித்துள்ளன. தானே இயங்கும் கூட்டுறவுப் பண்டசாலை (Self Service Store) எல்லா கிராமங்களிலும் நிறுவப்பட்டுள்ளது. இப்பண்டசாலையில் விற்பனைச் சாமான்சங்குக்கு உரிய விலையைப் பெறும் காசாளர் ஒருவர்தான் இருப்பார். பொருள்கள் வேண்டுமோர் பண்டசாலையினுள் சென்று வரிசைக் கிரமப்படி ‘பாக்’ செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் சாமான்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு அவைகளுக்குரிய தொகையைக் காசாளரிடம் செலுத்திவிட்டுப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வர். கிராம மக்களுக்குத் தேவைப்படும் பொருள்கள் அனைத்தையும் பண்டசாலைகள் வழங்குகின்றன. மிகக் குறைந்த மக்கள் தொகையை உடைய கிராமப் பகுதிகளில் பொருள்களை விற்பனை செய்ய நடமாடும் விற்பனை வண்டிகளைக் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் அனுப்புகின்றன. 42,000 நடமாடும் விற்பனை நிலையங்கள் உள்ளன.

செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டில் உள்ள குடும்பங்களின் மொத்தம் 40 லட்சம். கூட்டு

றவுப் பண்டசாலைகளில் 20 லட்சம் குடும்பங்கள் சேர்ந்துள்ளன. நாட்டின் மொத்த வியாபாரத்தில் சுமார் மூன்றில் ஒரு பகுதியைக் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் மேற்கொண்டுள்ளன. விருந்தினர் விடுதிகள், ஹோட்டல்கள் முதலியவைகளைக் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் நிருவாகி்கின்றன. அவற்றின் எண்ணிக்கை 14,500 ஆகும். சுற்றுலாக்கள் போன்ற நடவடிக்கைகளையும் கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகள் ஏற்று நடாத்துகின்றன.

கலாநிதி வெற்றிக்கா

செக்கோஸ்லோவாக்கிய நாட்டில் நிலம் அனைத்தும் அரசினருக்குச் சொந்தமானது. ஆகையால் பூமி விற்பனையில் கொள்ளை லாபம் பெறுவது என்பது பற்றிய பிரச்சினைக்கே இங்கு இடம் இல்லை. உபயோகிப்போர் பொருள்களின் விலைகளை அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்கிறது. ஆனதுபற்றி தேசம் பூராவும் ஒரே சீரான விலைவாசி நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அரசாங்க வர்த்தகத்துக்கும், கூட்டுறவு வியாபாரத்துக்கும் இந்த நாட்டில் எவ்வித முரண்பாடும் கிடையாது. இந்த இரண்டு துறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று நேசப் பரன்மையுடன் செளஜன்யமாய் இயங்குகின்றன. இவைகள் நடாத்தும் சுமுகமான போட்டி வியாபாரமானது மக்களின் நலனுக்கு உகந்ததாக அமைந்துள்ளது. கூட்டுறவுப் பண்டசாலைகளில் நடைபெறும் மகாசபைக் கூட்டங்களில் பெருவாரியான அங்கத்தினர்கள் கலந்துகொண்டு அவற்றின் நடவடிக்கைகளில் ஆர்வத்துடன் பங்கு கொள்கின்றனர். பொது மக்களிடையே கூட்டுறவு அறிவு பெருக இந்த நிலையங்கள் அவசியமான பிரச்சார நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளன.

கூட்டுறவு உலகில்

அம்பாறை கல்முனை மாவட்ட கூட்டுறவுச் சமாச்சம்

அம்பாறை கல்முனை மாவட்ட கூட்டுறவுச் சமாச்ச வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் 18.3.67 கல்முனை பாத்திமா கல்லூரி மண்டபத்தில் காலை 10 மணிக்கு ஆரம்பமாகியது.

கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்த சமாச்சத் தலைவர் இராசவாசல் முதலியார் எம். எஸ். காரியப்பர் பேசுகையில்

ஈழத்திருநாட்டின் பொருளாதார முன்னேற்றம் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே தங்கியுள்ளது. கூட்டுறவும் ஒருவகைச் சமயமாகும். எல்லோரும் ஒவ்வொருவருக்காகவும் ஒவ்வொருவரும் எல்லோருக்காகவும் வாழ வழிவகுக்கும் இயக்கம் சாதி மத இன பேத மின்றி நாட்டின் பொருளாதார முயற்சிக்கு உதவிபுரியும். யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் பொருளாதார சிப்ட்சத்துக்கு அவாவுதினின் அற்புதவிளக்குப் போல் உதவிபுரியும் கூட்டுறவு இயக்கம் அம்பாறை மாவட்டத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் உதவ அதை நாம் நன்கு அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும். “கல்முனை உதவிக் கூட்டுறவு ஆணையாளர் திரு. ஆபிரகாமின் சேவையைப் பாராட்டினர்

திரு. ஆபிரகாம் பேசுகையில் “உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய இந்த தேரத்தில் உணவு விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பையும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. கூட்டுறவு இயக்கம் வளர்ச்சியடைய தனது முழு ஆதரவையும் அளிப்பேன்” என உறுதி கூறினர். சமாச்சம் புதியமாதிரி உபவிதிகளைச் சில திருத்தங்களுடன் ஏற்றுக்கொண்டது.

நிருவாகக் காரியதரிசி திரு. த. இலங்காநேசன் சமாச்சம் கூட்டுறவுப் பாடசாலையை கல்முனையில் ஆரம்பிப்பதற்கும் சமாஜத்திற்கு ஒரு புதிய கட்டிடம் கட்டுவதையும், கணக்காளர் சேவையை ஆரம்பிப்பதற்கும் இவ்வருடத்தில் முயற்சிக்கிறது. ஆனின மாதத்தில் கூட்டுறவுப்பாடசாலை கல்முனையில் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று நிருவாக அறிக்கையில் கூறியிருந்தார். ஆண்டறிக்கை, கணக்கறிக்கை, உத்தேசவரவு செலவுத்திட்டம் ஆகியன ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன.

அங்கத்தவ சங்கங்களின் பிரேரணைகள் பல சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

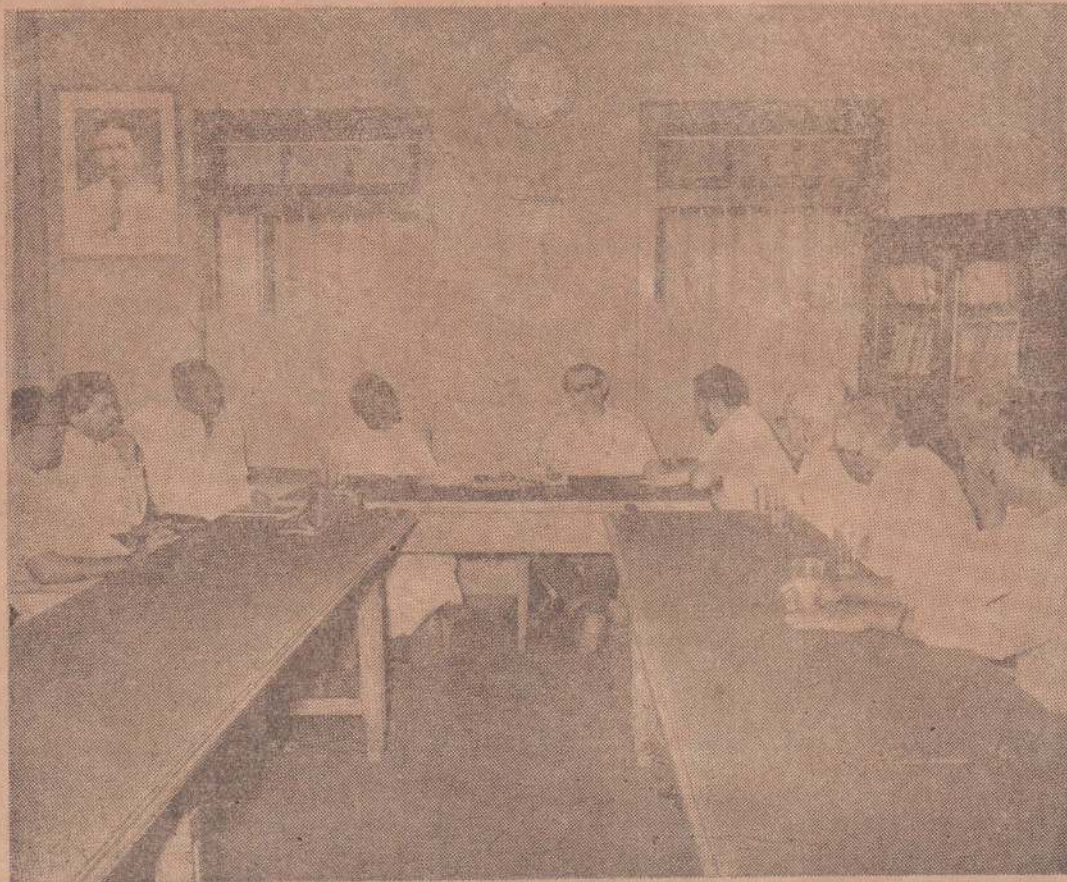
கல்முனைக் கூட்டுறவுத் தலைமைக் காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. எஸ். தவமணி தமிழ் சொற்பொழிவுகளை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து சபைக்கு விளக்கினார். அங்கத்துவ சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு வேண்டிய சட்ட, உபவிதிவிளக்கங்களை கொடுத்தார்.

பொதுக்கூட்டம் 1-30 மணியளவில் முடிவுற்றது.

மாவட்டபுரம் வடக்கு ஐக்கிய நாணய சங்கப் பொதுக்கூட்டம்

மேற்படி சங்கத்தின் 29 ம் வருடாந்தப் பொதுக்கூட்டம் 18.3.67 சனிச்சிழிமை முற்பகல் 11 மணியளவில் சங்க மண்டபத்தில் திரு. வ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது.

காரியதரிசி அவர்களால் சென்ற வருடாந்த அறிக்கையும் வாசிக்கப்பட்டு சபையோரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டன. சென்ற 29 வருடகாலத்திற்குள் 47 அங்கத்தவர்களின் பங்குப்பணம் ரூ. 909/-, அட (தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம்)

கலாநிதி வெற்றிக்கா வ. ப. ஐ. மே. சபைக்கு விஜயஞ் செய்தபோது கூட்டுறவு பத்திராதிப குமுவினரைச் சந்தித்து கலந்துரையாடினர்.

இலங்கையில் ஆங்கிலத்திற்குரிய இடம்

பெருங்குறை

ஏகாதிபத்திய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்ட இலங்கை போன்ற நாடுகளிலே தேசிய மறுமலர்ச்சி உருவாகுவதற்கு தேசிய மொழிகள் மீண்டும் உயிர்பெறுவது இன்றியமையாதது. ஆனால் எம்நாட்டிலே திட்டவாட்டமான கொள்கை இல்லாமையும் பள்ளிக்கூடத்திலும் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆங்கிலத்தின் இடத்தை வரையறுக்கத்தவறியமையும் பெருங்குறை என்றே சொல்லவேண்டும்.

ஆங்கிலத்தின் அவசியம்

நாம் திட்டவாட்டமான மொழிக் கொள்கையை வரையறுக்கத்தவறிய போதிலும் ஆங்கிலம் இந்நாட்டைவிட்டு அகலவில்லை. தாய் மொழிப் பரிச்சயம் மட்டும் போதாது. உலக மொழி ஒன்றையும் தெரிந்திருப்பது இன்றியமையாதது என்ற உண்மையை பண்டைக்காலத்திலேயே மக்கள் உணர்ந்து விட்டனர். வரலாறு இதற்குச் சான்று பகரும். பண்டைக்காலத்து இந்நியாவில் சமஸ்கிருதமே பண்டை மொழியாக விளங்கியது. மகா அலெக்சாண்டரின் பேரரசை கிரேக்க மொழி இணைத்தது. உரோமப் பேரரசு காலத்தில் இலத்தீன் மொழி அரசகரும மொழியாகவும், சத்தோலிக்க திருச்சபை மொழியாகவும் திகழ்ந்தது. முஸ்லீம் உலகை அராபிய மொழி ஒன்று படுத்தியது. தூர கிழக்கில் சீனப் பேரரசின் மண்ணை வட்டிசீன மொழியின் எல்லைகள் விசாலமாக இருந்தன. இஸ்பானியப் பேரரசு சீர்திருத்த போதிலும், தென் அமெரிக்காவில் இஸ்பானிய மொழி குடி கொண்டது.

14ஆம் லூயிசுதம் நெப்போலியன் ஆட்சிக் காலத்திற்கும் இடைப்பட்ட கட்டத்தில் பிரெஞ்சுமொழி அனைத்துலக மொழியாகத் திகழக்கூடிய அறிவுறுத்தல் தென்பட்டன. ஆனால் இன்று நவீன உலகத் தோடு சமநடை போடுவதற்குப் பொதுவாக எல்லா நாட்டினரும் ஆங்கிலத்தையே கரு

வியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். பிரித்தானிய பேரரசிற்குப் பதில் பொதுநலவாயம் வேருன்றி விட்டது. ஆங்கிலத்திற்குப் பதில் தேசிய மொழிகள் அரசகரும மொழிகளாய் விளங்குகின்றன. ஆனால் ஆங்கிலமொழி பிரித்தானியா கோலோச்சாத எத்தனையோ பகுதிகளிலும் இன்று குடிபுகுந்துவிட்டது. பிரித்தானியப் பேரரசின் சீர்திருத்திற்கு ஆங்கிலமொழியே காரணம் என்றால் அது மிகையாகாது. ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் ஆங்கில மொழிமூலம் பிரித்

கு. நேசையா,

முன்னாள் கல்வித்துறை விவரணயாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்.

தானியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கோட்டாடுகளும் எண்ணெய்களும் பிரித்தானியாவைத் தோற்கடித்து வருகின்றன. தேசியம், சமத்துவம் சுதந்திரம், நீதிபோன்ற கொள்கைகள் ஆங்கில நூல்களின் வாயிலாகவே இந்நாட்டு மக்களுக்கு உண்டப்பட்டன. டில்லியில் நடைபெற்ற ஆசிய நட்புறவு மகாநாட்டிலும் பாண்டுங்கில் நிகழ்ந்த ஆபிரிக்க ஆசிய மகாநாட்டிலும் அடிப்பாவில் நடைபெற்ற ஆபிரிக்கத் தலைவர்களின் மகாநாட்டிலும் ஆங்கிலமே பிரதான மொழியாக விளங்கியது. எத்தியோப்பியாவில் பிரெஞ்சு மொழிக்குப் பதில் ஆங்கிலமே இரண்டாவது அரசகரும மொழி என்பது சண்டு குறிக்கப்பாலது.

அனைத்துலகத் தன்மை

உலகமே முன்பு கண்டறியாத மிகப் புரட்சிகரமான ஊழியில் நாம் இன்று வாழ்கிறோம். இரண்டாம் உலகப் போர் முடிந்து 20 ஆண்டுகளுக்கிடையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப உண்மைகள் இதுவரை மனிதருக்குத் தெரிந்த விஞ்ஞான உண்மைகளின் பெரும்பகுதியாகும். இதேகாலகட்டத்தில் அசிசயிக்கத்தக்க மாடுபெரும் சமூகப் புரட்சியும் நிகழ்ந்துள்ளது. இதன் விளைவாக பல லட்சக்

கள் ஊக்கம் எடுப்பார்களென்ற நம்பிக்கை தனக்கு இருப்பதாகவும் கூறினர்.

நடப்பு வருடத்திற்கு திரு. வ. சின்னத்தம்பி தலைவராகவும், திரு. ஆ. க. சுப்பிரமணியம் உபதலைவராகவும், திரு. அ. கந்தையா தகுதிகாரியாகவும், திரு. வே. சிவசுப்பிரமணியம் காரியதரிசியாகவும், திரு. ச. சிவசிதம்பரம் உபகாரியதரிசியாகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். 4 பேர் கொண்ட ஒரு நிருவாகக் குழுவும் தெரிவு செய்யப்பட்டது. இறுதி நிகழ்ச்சியாகத் தேனீர் விருந்தும் நடைபெற்றது.

யாழ். பொதுசன நூலகத்தில் நல்ல வசதிகள்

யாழ்ப்பாண பொதுசன நூலகக்கட்டிடத்தின் மிகுதி வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வேலைகள் முடிவடைந்ததும் அது பல பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படும்.

மேல்மாடியில் உடனுக்குடன் உதவும் நூற்பகுதி அமைக்கப்படும். அங்கே ஒரேமுறையில் 60 மாணவர்கள் இருந்து படிக்கத்தக்க கதிரைகளும் மேசைகளும் வைக்கப்படும். இதற்காக சுமார் 5,000 ரூபா பெறுமதியான நூல்கள் இப்போது வந்துள்ளன. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் குழந்தைகள் நூல் நிலையம் நூலகத்தின் கீழ்க்கட்டிடத்திலுள்ள உடனுதவும் நூலகப் பகுதியில் அமைக்கப்படும்.

மேல்மாடியில் கட்டப்பட்டு வரும் மண்டபம் பூர்த்தியானதும், அதன் ஒரு பகுதி கலாச்சாரச் சொற்பொழிவிற்சாக மாத்திரம் ஒதுக்கப்படும். வெளிநாடுகளிலிருந்து சொற்பொழிவாளர்களும், உயர்தர கலாச்சார நிபுணர்களும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்கையில் அவர்கள் அனைவருக்கும் வசதியான இடத்தில் சொற்பொழிவு செய்ய முடியாதிருப்பதால் இவ்விடம் அதற்காக அமைக்கப்படும். இக்கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதியில் ஒரு பட்டக்காட்சி மண்டபமும் அமைக்கப்படும் கல்வி, கலாச்சாரம் சம்பந்தமான படங்கள் இங்கே திரையிடப்படும்.

கணக்கான மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்தின் கோரப்படியிலிருந்து விடுபட்டனர். முன்பு எப்போதும் இல்லாத விதத்தில் சமத்துவமும் தனியாட்களின் கௌரவமும் நிலைநாட்டப்பட்டன. உலகத்தை உய்விக்கவேண்டிய அறிவும் கருவிகளும் எம்மிடம் உள்ளன. அனைத்துலக சமுதாயம் உருவாகும் தருவாயில் இன்று நாம் வாழ்கின்றோம். ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொண்டால் தான் உலகச் சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்பலாம். இதற்கு தங்கு தடையின்றி கலந்துரையாடல் நிகழ்தல் வேண்டும். வணிகமும் பொருளாதார ஒத்துழைப்பும் படிப்படியாக அனைத்துலகத்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

இவ்விதப் பின்னணியில் அனைத்துலக அடிப்படையிலேயே அறிவைப் பரிமாறவேண்டியிருக்கிறது. விஞ்ஞானிகளின் தும் அரசியல் வாழ்க்கைகளும் ஆராய்ச்சிகள் மொழி தேச எல்லைகளுக்கப்பாற்பட்டேன. எதுவித திட்டமும் முன் கூட்டியே வகுக்கப்படாத ஆங்கிலமே அனைத்துலக தொடர்பு மொழியாய் இன்று நிகழ்கிறது. தாய்மொழி வாயிலாகத்தான் புது எண்ணங்களும் புதுக் கருத்துக்களும் பொது மக்களை எட்டும் என்பது உண்மையே. அதன்மூலம் தான் அனைத்துலக நோக்கை பொது மக்களிடையே உருவாகலாம் என்பது வாஸ்தவம். ஆனாலும் அனைத்துலகத் துணைமொழியாக ஆங்கிலம் இன்று தேவைப்படுகிறது. “செழிப்பான ஆங்கிலமொழி என்மென்றும் வணிகத்தினதும் இராசத்தந்திரத்தினதும் அனைத்துலக மொழியாக விளங்கும்” என மகாத்மகாந்தி தீர்க்கதரிசனமாய் கூறினர்.

தாய் மொழிக்குத்

துணையான ஆங்கிலம்

எத்தனையோ நாடுகளில் பரவியிருப்பதால் மட்டுமன்று, ஆங்கில நூல்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் பொதிந்திருக்கும் அறிவின் நிமித்தமாகவும் ஆங்கிலம் அனைத்துலக மொழியாய்த் திகழ்வதற்குத் தகுதிவாய்ந்தது எனலாம். ஆங்கில மொழி பேசப்படும் வேறுநாடுகளில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களைக் கணக்கில் எடுக்காது பார்த்தாலும் பிரித்தானியாவில் மட்டும் 1966ல் 29,000 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றில் 23,000 புத்தம் புதிய நூல்களாகும். வேறு எந்த இடத்திலும் நிகழாததான இது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10000 ஆங்கில நூல்கள் வேற்று நாட்டு மொழிகளில் பெயர்க்கப் படுகின்றன. உலகத்திலேயே அதிகமாக மொழி பெயர்க்கப்படும் நூல்கள் ஆங்கில நூல்கள் என்றால் அது மிகையாகாது.

விஞ்ஞான தொழில் நுட்பநூல்களைப் பொறுத்தவரையில் பிரெஞ்சு ஜெர்மனி ருஷிய மொழி போன்றவற்றில் வெளியாகும் நூல்களும் கட்டுரைகளும் அன்றாடம் இந்தியா போன்ற நாடுகளிலே ஆவன நிலையங்களில், ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் அந்தந்த நாட்டைச் சேர்ந்த விஞ்ஞானிகள் பயனடைகின்றனர். ஆங்கில வடிவந்தாங்கிய கலைச்சொற்களை பெரும்பாலான ஆசிய மொழிகளில் இடம் பெற்று வருகின்றன. தாய் மொழியின் இடத்தைக் கைப்பற்றிய மொழி என்ற அவப் பெயரை உதறித் தள்ளிவிட்டு, இன்று ஆங்கிலம் தாய்மொழிகளுக்கு உறுதுணையாக நின்று வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களுக்கும் விஞ்ஞானிகளுக்கும் நவீன அறிவை அள்ளிச் சேரிகின்றது. (வளரும்)

பாலமுரளி கிருஷ்ணாவின் சங்கீதக் கச்சேரி

26-2-67 ல் யாழ்ப்பாணம் நகர மண்டபத்தில் பிரபல தென் இந்திய பாடகரான பாலமுரளி கிருஷ்ண அவர்களின் பாட்டுக் கச்சேரியை கொழும்பு தியாகராஜகான சமாஜத்தினர் ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். யாழ்-மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் உட்பல பல ரசிகர்கள் முன்னிலையில் கச்சேரி நடைபெற்றது. பக்கவாத்தியங்களாக இந்தியாவிலிருந்து வந்த டி. கே. சுவலு அவர்கள் வயலினும், இலங்கை வாடுவெலி டி. இரத்தினம், அவர்கள் மிருதங்கமும், எஸ். சந்தானகிருஷ்ணன் கஞ்சிராவும், கே. அச்சுதன் கடமும் வாசித்தனர். பாலமுரளியுடன் குமாரி அபயமும் உடன் பாடினார்கள்.

க. தனிகாசலம்

தமது சொந்த வர்ணம் ஒன்றை அமிர்த வர்ஷன இராகத்தில் அமைத்துப் பாடி கச்சேரியை ஆரம்பித்தார் பாலமுரளி. அடுத்துப் பாடிய வாகதேவாச்சாரின் ஹம்ஸத் வனி கீர்த்தனத்துடன் தமது குரல் அளவை (Range) சபையோருக்கு உணர்த்தினார். தியாகராஜரின் “நனு கன்ன தல்வி நாபாக்யம்” என்ற சிந்து கன்னட கீர்த்தனத்தை உருகிப்பாடி கைதட்டல் வாங்கிக்கொண்டார். அடுத்து “காம வர்த்தனி” இராகத்தை தமக்கே உரித்தான தனிப் பாணியில் மிகவும் விரிவாகப் பாடினார். மூன்று ஸ்தாயிகளிலும் அனாயாசமாகச் சஞ்சரித்து எல்லோரது பாராட்டையும் பெற்றுக்கொண்டார். அவர் கையாண்ட புதுமையும் கற்பனைச் செறிவும் எல்லோரையும் மெய்மறக்கவைத்தது. “வருகவருக முருகா வெனில் நெஞ்சம் உருகாதோ” என்றும் குமாரி அபயம் இயற்றிய பாடலைப் பாடினார். அவர் ஸ்வரம் பாடுகையில் பக்க வாத்த்தியங்களின் ஒத்துழைப்பு மிக மோசமாகவிருந்தது. அன்று கஞ்சிரா ஒன்றையே நம்பி அவர் பாடினார் என்றால் மிகையாகாது. பின்னர் பைரவி இராகத்தில் எந்த நேரமும் என்ற தமது சொந்த சாகித்யத்தைப் பாடினார். அடுத்து “தேவாதிதேவ” என்றும் சுதான வினோதினி இராக கீர்த்தனையையும் பாடினார். இப்பாடல் தமது குரலினிமைக்கும் இராகரஞ்சகத்தும் எவ்வளவு பொருத்தம் என்பதை தெளிவாகக் காட்டி விட்டார் பாலமுரளி.

கர்நாடக சங்கீதத்தில் 5 ஸ்வரங்களுக்குக் குறைவாக உள்ள இராகம் இல்லை. அப்படி இருந்தாலும் அதை வித்

வான்கள் ஒரு இராகமாக ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் அன்று பாலமுரளி தாமே உண்டாக்கிப் பெயர் குட்டிய “சுமுகம்” என்னும் இராகத்தை ச. ரி. ம. நி. என்னும் நான்கு ஸ்வரங்களில் அமைத்து ஆலாபனையும் செய்து காட்டி விரிவாக கற்பனாஸ்வரமும் பாடிக்காட்டினார். “மகநீய நமஸ்கலிவே, மந்திரிஞ்சிகை கொளவே” என்பதே இந்தப் பாட்டு. அவர் தெலுங்கராகையால் தெலுங்கு மொழியிலேயே பாடல் களையும் இயற்றி “முரளி” என்னும் முத்திரையைப் பிட்டுள்ளார். இவரது இந்த இராகம் நல்ல ரஞ்சகமுள்ளதாகவும் அழகு பொலிந்ததாகவும் இருந்தது. இதற்காக அவரை எப்படிப் பாராட்டினாலும் தரும். அடுத்து சங்கராபரண இராகத்தை விஸ்தாரமாகப் பாடி சொந்த சாகித்யமொன்றைப் பாடினார். இடைவேளைக்குப் பின்னர் தியாகராஜரின் ஆபேரி இராக “நகுமோமு” என்னும் கீர்த்தனையைப் பாடினார். நிரவல் செய்வதிலும் புதுமையைக் கையாண்டு “ஜெகமேலே பர மாத்மா” என்ற மீட்டத்தில் உணர்ந்து பாடி சபையேரையும் கையெடுக்கச் செய்து விட்டார். நீலாம்பரி இராகத்தில் தாமே இயற்றிய “பங்காரு முரளி, சருங்கார ரவளி” என்னும் பாடலை பாடி தாம் பாடகன் மட்டுமல்ல, மிகச் சிறந்த சாகித்யகர்த்தாவும் கூட என்பதை நிரூபித்து விட்டார். கண்ணனை சிங்காரத் தொடட்டிலி விட்டுத் தலாட்டித் தூங்க வைப்பது போன்றதே இப்பாட்டு. அடுத்து சில சில்லறை உருப்படிக்கையும் சினிமா மெட்டுகளையும் பாடி கச்சேரியை முடித்துக் கொண்டார்.

இக்கச்சேரியில் பொதுவாக இசைக் கலைஞர்கள் குரல் கட்டுப்பாட்டை எப்படிச் கையாளவேண்டும் என்பதை நன்றாகச் செய்து காட்டினார் பாலமுரளி. இராக பாவங்களில் விற்துஸ்தானி பாணி பேசியதென்றாலும் மெல்லிசை வகையிலுள்ளதாகவும் சாஸ்திரிய சங்கீதத்துக்கு ஏற்றதாகவும் இருந்தது. பழம் பெரும் வித்வான்கள் இதை ஏந்த மாட்டார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் முன்னேறும் சமுதாயத்தில் எல்லாக் கலைகளிலும் புதுமை தேவைப்படுகிறது. இப்புதுமையைப் பாலமுரளியின் கச்சேரிகளில் காணலாம். காரகருதிச்சி அருணாசலம் நாதஸ்வரத்தில் எவ்வகை இசையைப் புதுமைப் பொலிவுடன் செய்ய முயன்று வந்தாரோ அவற்றை பால (தொடர்ச்சி 12-ம் பக்கம்)

உப உணவுகள் விநியோகம் அதிகரிப்பு

மிளகாய் 4 அவுன்சு

ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி முதல் பின்வரும் உப உணவுப் பொருள்களின் விநியோக அளவு அதிகரிக்கப்படவிருக்கின்றது.

கூப்பன்மூலம் இந்த உப உணவுப்பொருள்கள் பெறுபவர்களுக்கு பின்வருமாறு உப உணவுப் பொருள்கள் வழங்கப்படும்.

மிளகாய்	— 4 அவுன்சு
பருப்பு	— 6 ”
மல்லி	— 1 ”
சீரகம்	— 1½ ”
மாசி	— 1 ”

எதிர்வரும் வருடப்பிறப்பை முன்னிட்டு அரசாங்கம் இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்திருக்கிறது.

கூட்டுறவுப் பணியாளருக்கு கூட்டுறவுப் பரிசோதகர் பதவிகள்

கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அபிவிருத்திக்குப் பாடுபடுபவர்களில் முக்கியத்துவம் பெறுபவர்கள் பணியாளர்கள்தான். பணியாளரின் முயற்சிக்கும், அவர்கள் செய்யும் தொழிலுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கும் முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டிது கூட்டுறவுத் திணைக்களமே. வேறு இலாகாக்களிலோ அந்தந்தத் திணைக்களத்தின் கீழ் உள்ள பணியாளர்கள் உயர்ச்சியடைய வழிவகை செய்துள்ளனர். இவ்வருடம் கூட்டுறவுத்திணைக் களத்தால் எடுக்கவிருக்கும் கூட்டுறவுப் பரிசோதகருக்கான பரீட்சையை, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 10 வருடங்களுக்குமேல் வேலை செய்யும் தகுதியுடைய திறமைசாலிகளால் முதலாய் வயதெல்லே காரணமாகத் தோற்ற முடியாமல் செய்து விட்டது, சங்கங்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்கு இவ் வயதெல்லையைத் தவிர்த்து அவர்களுக்கு வயதெல்லையை 30 ஆகக் கூட்டினால் கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களும் கூட்டுறவுப் பரிசோதகர்களும் தமக்கு உயர்ச்சி உள்ளதென எண்ணி பொய் களவின்றி நடப்பர்.

முத்தான கருத்து

15-3-67ல் வெளியாகிய "கூட்டுறவு" பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டிருந்த ஆசிரியர் கருத்தில் குறிப்பிடப்பெற்ற விடயங்களை நல்ல உள்ளம் கொண்ட அத்தனை மக்களும் பாராட்டுகின்றனர். தமிழ் இனத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட எந்த ஒரு உள்ளமும் இதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இன்று தங்கள் பத்திரிகையான கூட்டுறவு எம் நாட்டிற்குச் செய்யும் சேவையை வளர்த்து, நாட்டின் நல்ல தொண்டு அத்தனையிலும் ஈடுபடுவதைக் காண மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன், வரவேற்கின்றேன்.

"திய பத்திரிகைகள் ஒழியட்டும்" என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருந்த முத்தான கருத்துகள் எம்மினத்தின் கண்களைத் திறக்கட்டும். இனத்தை, பண்பாட்டை அழித்தாவது பணத்தைச் சம்பாதிக்க வேண்டுமெனத் துடிக்கும் தினசரிகள் ஒழியட்டும். இத்தினசரிசனங்களுக்கு தரப்படும் தமிழ்க் கற்றோரின் இருண்ட கண்கள் கூட்டுறவின் இக்கருத்தைக் கண்டு திறக்கட்டும்.—வளர்க கூட்டுறவு

சி. பாலசிங்கம்

2-ஆம் குறுக்குத்தெரு யாழ்ப்பாணம்

நேர்மை கண்ணியத்துடன் செயல் புரிவர். ஆகவே கூட்டுறவுப் பரிசோதகராகப் போட்டியிட முடியாமல் போன பணியாளர்களுக்கு மறுமுறையாவது 25 வயதைத் தளர்த்தி ஆறுதல் அளித்து, அவர்களை ஊக்குவிக்கும்படி உங்கள் பத்திரிகைமூலம் இலங்கையில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் பணியாளர்கள் பேரால் தயவாகக் கேட்கின்றேன்.

S. அந்தோனிப்பிள்ளை
மன்றர்
11-3-67

கூட்டுறவுமூலம் சம உரிமை

"எல்லோரும் ஒரே மாதிரி திறமை பெற்றவர்களாய் இல்லாவிட்டாலும் பிறப்பில் நாம் சமமானவர்கள். எனவே கூட்டுறவுச் சேவைமூலம் சமமான உரிமை பெற முடியும்." மேற்கண்டவாறு யாழ்ப்பாணம் கூட்டுறவுப் பகுதி காரியாலயப் பரிசோதகர் திரு. சண்முக ராஜா, சா. வட. கி. ப. நோது கூ. சங்கத்து 4 வது வருடாந்தப் பொதுக் கூட்டத்தில் உரை நிகழ்த்திய போது கூறினார். கூட்டம் சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி மண்டபத்தில் அதன் தலைவர் திரு. கு. வி. மகாலிங்கம் தலைமையில் கூடியது.

திரு. நடராஜா கூட்டுறவு வட்டாரப் பரிசோதகர். திரு. விஜயரத்தினம் (கூ. ப.) திரு. R. T. சுப்பிரமணியமும் பேசினார்கள்.

திருவாளர்கள்: பொ. இரா மலிங்கம், நா. வடிவேலு, டி. வி. மகாலிங்கம், மு. க. சுப்பிரமணியம், சு. சுப்பிரமணியம், வ. சிவசம்பு, வ. கார்த்திகேசு, ச. சனகசபை, க. சங்கரப்பிள்ளை ஆகியவர்கள் நிருவாகசபை உறுப்பினராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியில் சாதனை

உருளைக்கிழங்கு உற்பத்தியில் கோண்டாவில் பகுதிகளிலுள்ள விவசாயிகள் சாதனையொன்றை நிலைநாட்டியிருக்கிறார்கள். இதுவரை இங்குள்ள ப.நோ.கூ.சங்கம் 2000 அந்தர் உருளைக்கிழங்கை விவசாயிகளிடமிருந்து கொள்வனவுசெய்து கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்துள்ளது. சராசரியாக இம்முறை ஒரு விவசாயிக்கு 1 அந்தர் விதை உருளைக்கிழங்கு மூலம் 10 அந்தர் உருளைக்கிழங்கு கிடைத்திருக்கிறதாம்.

இன்னும் 2200 அந்தர் உருளைக்கிழங்கை இச்சங்கம் கொள்வனவு செய்வதற்கேற்ற வாய்ப்பு இருப்பதாகவும், பலவிவசாயிகள் அறுவடையில் ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் அறுவடை முடிந்ததும் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுமாம்.

பாலமுரளி...

(11-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

முரளி தமது குரலில் செய்து காட்டி வருகிறார். இருவரும் ஒரே நோக்குடன் தான் சென்றனர் என்றால் மிகையாகாது. ஆரம்பத்தில் ஜி. என். பி. யின் பாணியையே பாலமுரளி பின்பற்றி வந்தார் என்பது அநேகருக்குத் தெரியாது. குரல் கூட ஜி. என். பி. யுடையதைப் போன்றதே. பாலமுரளி ஜி. என். பியைப் போலவே பிர்க்காக்களை அள்ளி வீசி ரசிகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்தார். இவரது கச்சேரி அதிக நேரம் நடைபெறுது. இரண்டரை அல்லது மூன்று மணித்தியாலத்தில் கச்சேரியை முடித்து விடுவார். இக்குறுகிய காலத்துக்குள் தமது திறமை முழுவதையும் காட்டிவிடுவார்.

பிர்க்காக்களை அனாயாசமாகப் பொழிந்தாலும் சுருதி சுத்தமாகவும் ஸ்வரப் பிரயோகம் சுற்பனை செறிந்ததாகவும் வித விதமான விசித்திர உருவங்களை உண்டாக்குவதாகவும் இருக்கும். மூன்று ஸ்தாயிகளிலும் சுகமாகவும் லாகவமாகவும் சஞ்சரித்து சபைசோரின் பாராட்டைப் பெற்றுக் கொண்டார். அன்றைய கச்சேரியை நினைக்கும் போது பரூர் சகோதரர்களின் நினைவே எழுந்தது. பரூர் எம். எஸ். கோபால கிருஷ்ணனோ அல்லது அனந்த ராமனோ வயவின் வாசித்திருந்தால் அவரது பாட்டுக்குப் பக்கத்துணையாக இருந்திருக்கும்.

வசந்தம், மழைக்காலம், கோடை இவற்றிற்குரிய கால பேதகுணத்தன்மைகளை மேல்நாட்டு சங்கீதத்தில் வாத்தியங்களில் கூட்டாகச் (orchestra) செய்து காட்டுவது போல, அத்தனை வேலைகளையும் தமது தனித்த குரலில் செய்து காட்டினார். பாலமுரளி கிருஷ்ண உடலையும் கைகளையும் இசைக்கேற்ப பாவனை செய்து உணர்வை யூட்டிப் பரீடி இளைஞர்களின் நம்பிக்கையையும் உற்சாகத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார், சில வயோதிப விதவான்கள் இவரது பாட்டைக் கேட்டால் பொது மேடைகளில் பாடுவதை நிறுத்தி விடுவர். இந்த அளவில் பாலமுரளி ஒரு 'புரட்சி விதவான்' தான். ஒரே பல்லவியை பல முறைகள் அம்ச விசேஷமேதுமின்றிப் பாடி அலுப்புத்தட்ட வைப்போர் அநேகர், அவர்களுக்கு பாலமுரளி கிருஷ்ணவின் பாட்டு ஒரு சவால் என்றே சொல்லலாம்.

முல்லைத்தீவுக்கு ஒரு மீன்பிடித்துறை வேண்டும் மீனுக்கும் உத்தரவாதத்திட்டம் தேவை

இலங்கை மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனத்தின் உபதலைவர் திரு. டி. கே. சுப்பிரமணியத்தை முல்லைத்தீவுப் பகுதி மீனவர்கள் சந்தித்து சமர்ப்பித்த மகஜரில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளனர்: முல்லைத்தீவு முதல் கொக்கிளாய்வரை, முல்லைத்தீவு முதல் பேப்பாரப்பிட்டிவரையுள்ள மீனவர்களின் நலன் கருதி முல்லைத்தீவில் ஒரு நவீன மீன்பிடித்துறை முகத்தை அமைத்தால் நன்று என ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜப்பானிய நிபுணர்கள் சிபார்சுசெய்தும் இதுவரை அமைக்கப்படவில்லை. இதை மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனமும் கவனிக்கவேண்டும்.

இப்பகுதி கடலில் வருடத்தில் 7 மாதம் தொழில் நடைபெறுகின்றது. எஞ்சிய 5 மாதங்களிலும் தொழில் செய்யும் வாய்ப்பிருந்தும் இயந்திரப்படைகளைப் பாதுகாக்க இடமில்லாதபடியால் தொழில் செய்ய முடியாதிருப்பதால் நாயாற்றில் இலங்கை மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனம் ஒருதுறையை அமைத்துத்தர வேண்டும்.

அரசாங்கம் நெல்லை கமக் காரரிடமிருந்து ஓர் உத்தரவாத விலைக்கு எடுப்பது போல் இலங்கை மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனமும் மீனவர்களிடமிருந்து ஓர் உத்தரவாதவிலைத்திட்டத்தின்கீழ் மீன்களைக் கொள்வனவு செய்தல் வேண்டும்;

சிக்கனமான செலவில் சிறப்பாகவாழ்வதற்கு வலி. மேற்கு. ப. நோ. கூ. ச. சமாசம் (வொவுள்ளது)

தொலைபேசி: 525, மானிப்பாய் முகவரி: சங்காணை

* உண்ணவேண்டிய உணவுப்பொருள்கள்
* உடுக்கத் தேவையான துணிவகைகள்
* இருக்க விடமைக்கும் பொருள்கள்

வேறென்ன வேண்டும்?
"அல்கன்" சீனியர் யூனியர் மண்ணையம் பம்புகள். "சீரே" யேமன் எலக்ட்ரிக் பம்புகள் அனைத்துக்கும் உப உறுப்புக்கள் ஆணைமார்க் "அஸ்பெஸ்ரோஸ்" அதிக பலமிக்க பராக்கிரமர் ஓடுகள் அல்கத்தின் எஸ்லோன் பைப்புவகை வெடி மருந்துப் பொருட்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு லொறி மூலம் பொருளேற்றி இறக்கும் வசதியும் எப்போதும் செய்து தரப்படும்.
விரும்புவோர் கேட்கலோ, தொலைபேசி மூலமோ, கடித மூலமோ தொடர்பு கொள்ளவும், இது உங்களுடைய தாபனம்.

சர்வதேச கூட்டுறவாளர் தின விழாவையொட்டி நடைபெறும் பாடசாலை மாணவருக்கான எழுத்துப்போட்டி

எதிர்வரும் மேற்படி விழாவையொட்டி சிறுகதை, கவிதை, சுட்டுரை நாடகம் ஆகிய போட்டிகளை பாடசாலை மாணவர்களிடையே வ. ப. ஐ. மே. சபை நடாத்தவிருக்கின்றது. இப்போட்டி சிரேஷ்ட கனிஷ்ட இருபிரிவுகளாக நடாத்தப்படும். இப்போட்டிக்காக மாணவர் அனுப்பி வைக்கும் விடயங்கள் அவர்களது சொந்த முயற்சி என்பதை அவர்களது தலைமை ஆசிரியர் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். 14 வயதுக்குட்பட்டவர்கள் கனிஷ்ட பிரிவிலும், 14 வயது முடிந்தவர்களும் 21 வயதிற்குட்பட்டவர்களும் சிரேஷ்ட பிரிவிலும் பங்குபற்றலாம்.

கனிஷ்ட பிரிவினர் 300 சொற்களுக்கு மேற்படாமலும், 200 சொற்களுக்குக் குறையாமலும் சிரேஷ்ட பிரிவினர் 1000 சொற்களுக்கு மேற்படாமலும் 750 சொற்களுக்குக் குறையாமலும் கட்டுரைகளை எழுதவேண்டும்.

கட்டுரைப் போட்டி சிரேஷ்ட பிரிவு விடயங்கள்

- (1) கூட்டுறவு மக்கள் இயக்கமாவது எப்படி?
- (2) கூட்டுறவிற்குத் தனி அமைச்சு வேண்டுமா?
- (3) பொருளாதார வீருத்தியும் வடபகுதி கூட்டுறவு இயக்கமும்.
- (4) உமது கிராமத்தில் அல்லது பாடசாலையிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம் இயங்கும் விதம்.
- (5) கூட்டுறவு இயக்கத்தில் பெண்களின் பங்கு.

கட்டுரைப் போட்டி கனிஷ்ட பிரிவு விடயங்கள்

- (1) கூட்டுறவும் தேசிய ஒற்றுமையும்

(2) தொழில் அனுபவத்திட்டங்களில் ஈடுபடுவதால் மாணவர்களுக்கு ஏற்படும் நன்மைகள்.

(3) உமது பகுதியிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப்பற்றிய சுருக்கமான வரலாறு.

(4) உமது பாடசாலைத் தோட்டம்.

(5) உமது பகுதியிலுள்ள ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு விஜயஞ் செய்து, வெளிநாடுகளிலிருந்தோ, வேறு ஊர்களிலிருந்தோ வரும் பொருள்களில் 10க்கு குறையாது தேர்ந்தெடுத்து அவை உற்பத்தியாகும் இடத்தையும் எவ்வாறு அச்சங்கத்திற்கு வந்து சேர்ந்தன என்பதையும் விபரிக்கவும்.

பிறபோட்டிகள்

சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் முதலியன கூட்டுறவைக் கருவாக வைத்து எழுதப்படல் வேண்டும்.

நாடகம் 45 நிமிடங்களில் நடிக்கக்கூடிய ஓரங்க நாடகமாக அமைதல் வேண்டும்.

போட்டிகளில் முதற்பரிசு பெறும் விடயங்கள் தரமானவை என்று கணிக்கப்பட்டால் சிரேஷ்ட பிரிவுக்கு ரூ 50/-யும் கனிஷ்ட பிரிவிற்ரு 25/-யும் வழங்கப்படும்.

எமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் விடயங்களுக்கு தகுந்த பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

இப்போட்டிகளைவிட்டுப் பத்திரிபார்க்குமு செய்யும் முடிவே இறுதியானது.

முடிவு திகதி 31-5-67

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:—
ஆசிரியர்,
கூட்டுறவு,
வ. ப. ஐ. மே. சபை
59 பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பொலிடோல்

சங்கங்களுக்கு

விசேட சலுகைகள் உள.

வடபகுதி விவசாய உற்பத்தியாளர் கூட்டுறவுச் சமாசம்

111, பெரியதெரு, யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: எப்பிஸ் (APEES) தொலைபேசி: 504.

வடபகுதி ஐக்கிய மேற்பார்வைச் சபைக்காக யாழ்ப்பாணம்

கூட்டுறவு வுச்சத்திச் பதிப்பிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது

திருமகள் புத்தகசாலை & ஸ்ரோர்ஸ்

நெல்லியடி, :: காவெட்டி.

உங்கள் பாடசாலைத் தேவைகள், காகிதாதிகள் உணவுப் பொருள்கள் முதலியவற்றை இங்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

வித்யோகஸ்தர்: பொலிடோல் கிருமிநாசினிகள்